

บทที่ 3

การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาความสูญเสียที่เกิดขึ้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้จัดทำได้ใช้เวลาในการศึกษา และ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้เกิดความสูญเสีย 1 เดือน คือ เดือนธันวาคม พ.ศ 2541

3.1 การศึกษาสภาพทั่วไปของโรงงานตัวอย่าง

ประวัติของโรงงาน

โรงงานตัวอย่างเป็นโรงงานที่ทำการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตมาจากเหล็กเป็นส่วนใหญ่ เริ่มทำการผลิตตั้งแต่ พ.ศ. 2530 เป็นบริษัทที่มีหุ้นส่วนเป็นของคนไทย 100 % ตั้งอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่เศษ ในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันมีพนักงานทั้งหมด 102 คน การทำงาน มี 1กะ การทำงาน คือเริ่มทำตั้งแต่ 8.30 น. – 17.00 น. ขบวนการทำงานของบริษัทแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่คือ

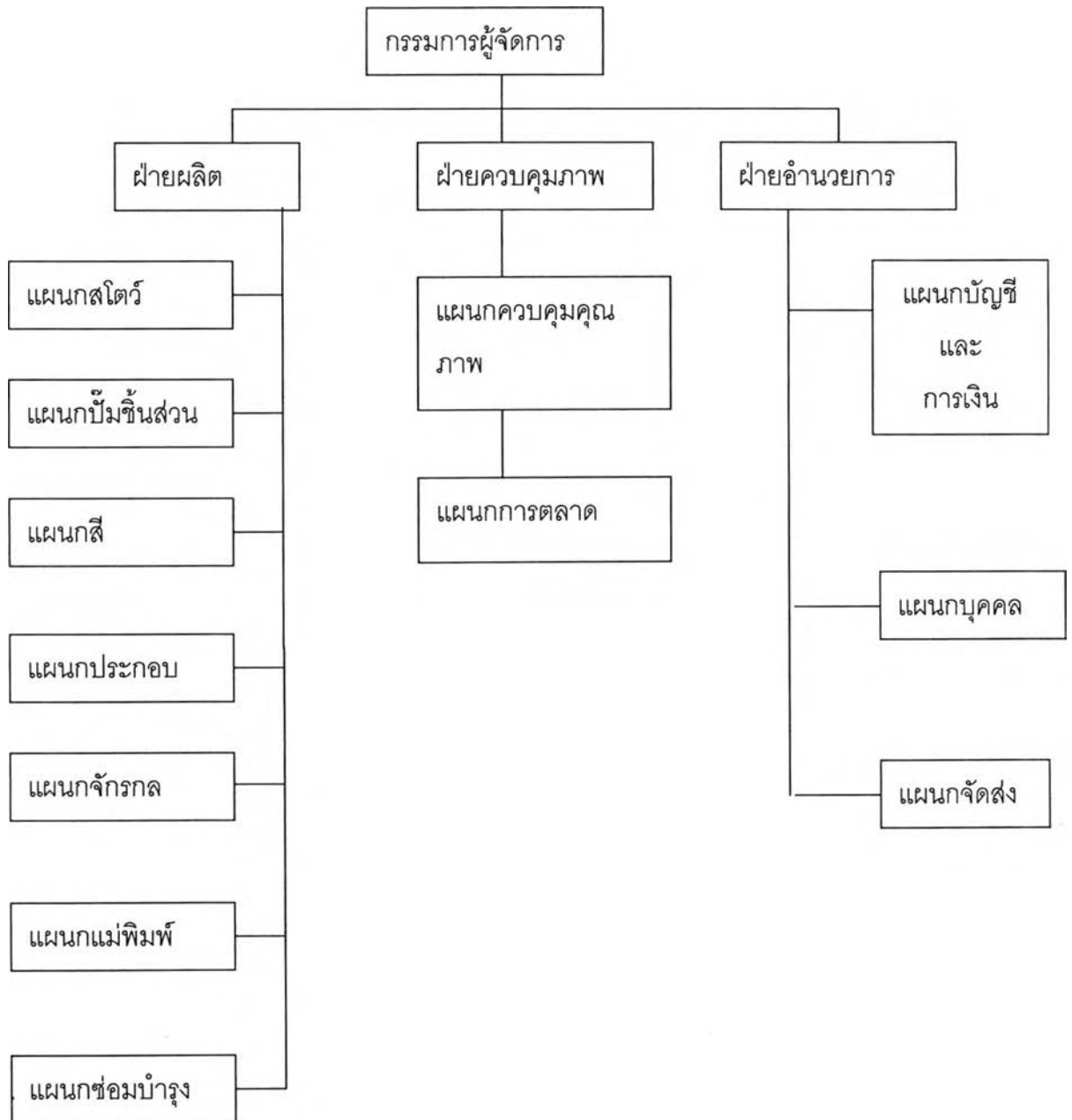
1. การจัดเตรียมชิ้นส่วนใหม่ รับแผ่นแบบชิ้นงานจากลูกค้าเพื่อทำการออกแบบ ขบวนการผลิต , ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต , จัดเตรียมเครื่องจักร คน เอกสารเพื่อเตรียมส่งมอบงานต่อให้ส่วนที่ทำการผลิตประจำวัน
2. การผลิตประจำวัน ผลิตและควบคุมคุณภาพชิ้นงาน โดยเริ่มจากการนำเหล็กแผ่นที่นำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น มาแปรสภาพเป็นชิ้นส่วนย่อย จากนั้นทำการประกอบเป็นชิ้นส่วนประกอบ โดยขั้นตอนสุดท้ายที่ต้องผ่านคือขบวนการชุบผิวและตรวจสอบขั้นสุดท้าย เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปส่งลูกค้า

ลูกค้าปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นโรงงานผลิตรถยนต์ของญี่ปุ่นซึ่งประกอบในประเทศไทย ซึ่งในอนาคตจะทำการขยายตลาดไปสู่โรงงานผลิตรถยนต์ของอเมริกาที่จะเข้ามาประกอบรถยนต์ในประเทศไทย เช่น FORD , GM , CRYSLER

ประวัติความเป็นมาของโรงงานโดยสังเขปมีดังนี้

- พ.ศ. 2530 – พ.ศ. 2534 เป็นโรงงานห้องแถวย่านสาธุประดิษฐ์ สินค้าหลักได้แก่การผลิตเข็มขัดนิรภัยส่งโรงงานประกอบรถยนต์ โดยเริ่มจากการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บริหารแบบครอบครัว การผลิตและการตลาดยังไปได้ดีในเรื่องเข็มขัดนิรภัยเนื่องจากยังมีคู่แข่งทางการค้าน้อย มีพนักงาน 20 คน
- พ.ศ. 2534 – พ.ศ. 2537 ย้ายโรงงานมาอยู่ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีพื้นที่รวม 5 ไร่แต่มีพื้นที่ใช้งานจริงเพียง 2 ไร่เท่านั้น โดยขณะนั้นเริ่มการผลิตชิ้นส่วนเพิ่มมากขึ้นโดยเน้นการผลิตการประกอบเป็นหลัก มีพนักงานในช่วงต้นปี พ.ศ 2534 60 คน และ ปลายปี 2537 มีพนักงาน 90 คน
- พ.ศ. 2537 – พ.ศ. 2539 ขยายพื้นที่ใช้งานจริงเป็น 5 ไร่เนื่องจากเริ่มมีส่วนแบ่งทางการตลาดด้าน PRESS PART มากขึ้น มีพนักงาน 210 คน
- พ.ศ. 2539 เริ่มซื้อที่ดิน จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเตรียมการขยายกำลังการผลิต
- พ.ศ. 2540 ประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำทั่วประเทศจึงชะลอการขยายกำลังการผลิต มีพนักงาน 100 คน
- พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2542 กำลังพัฒนาระบบงานภายในเพื่อรองรับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศ โดยมี มาตรฐานที่เป็นสากลเป็นที่ยอมรับในตลาดส่งออก

โครงสร้างขององค์กร

รูปภาพที่ 3.1 โครงสร้างขององค์กร

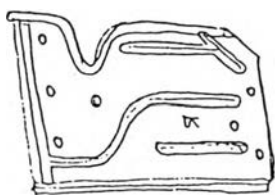
ลักษณะผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ของโรงงานตัวอย่างจะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทชิ้นส่วนรถยนต์ ประเภท

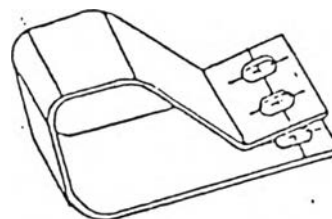
1. PRESS PART หรือ งานปั๊ม 80 % ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด
2. งานกลึง 20 % ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

โดย ผลิตภัณฑ์ประเภท PRESS PART หรืองานปั๊ม เป็นผลิตภัณฑ์ ที่อาศัยการขึ้นรูปของ เหล็กแผ่นโดยใช้เครื่องปั๊มในการขึ้นรูป และผลิตภัณฑ์ประเภท PRESS PART หรืองานปั๊มเป็นชิ้น ส่วนรถยนต์ ชนิดทั้งส่วนประกอบของ BODY PART และ ENGINE PART ส่วนผลิตภัณฑ์ ประเภทงานกลึง เป็นผลิตภัณฑ์ ที่อาศัยการกลึงเหล็กท่อ ชนิดตัน และ กลวง โดยใช้เครื่องกลึง และ เครื่องไส ผลิตภัณฑ์ประเภทงานกลึง เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นชิ้นส่วนของรถยนต์ประเภท อุปกรณ์เสริม เช่น ก้านแม่แรง เป็นต้น

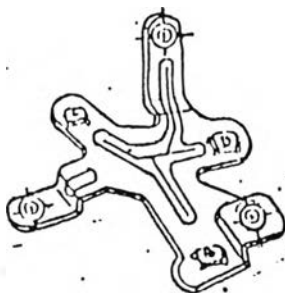
ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์

BRACKET MUD COVER

BRACKET FRONT SEAT BELT

BRACKET AIR CLEANER

รูปที่ 3.2 ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตของโรงงานนี้คือ เหล็ก ซึ่งมี 2 ประเภท คือ

1. เหล็กแผ่น โดยเหล็กแผ่นที่ใช้ในการผลิต จะเป็นเหล็กแผ่นขนาดมาตรฐาน คือขนาด กว้าง 1200 มิลลิเมตร และ ยาว 2440 มิลลิเมตร เหล็กแผ่นที่ใช้ในโรงงานมีอยู่ด้วยกันหลายชนิดด้วยกัน ซึ่งการใช้ในงานผลิตแต่ละชิ้นส่วนจะขึ้นอยู่กับชนิดของเหล็กที่ลูกค้าต้องการหรือลูกค้ากำหนด ตัวอย่างเหล็ก แผ่นที่ใช้ในโรงงาน ได้แก่

- 1.1 เหล็ก SPCC
- 1.2 เหล็ก SPHC
- 1.3 เหล็ก SECC
- 1.4 เหล็ก SPCC-P
- 1.5 เหล็ก SS41
- 1.6 เหล็ก SPCC-GA 45 / 45
- 1.7 เหล็ก SS41

2. เหล็กท่อ ชนิดตัน หรือ กลวง โดยเหล็กชนิดนี้จะเป็นทั้งเหล็กท่อ ขนาดมาตรฐาน และ สังกัด ความยาวชนิดชนิดพิเศษ โดยความยาวขนาดมาตรฐาน คือ 3 เมตร, 6 เมตร ส่วนความยาวที่สั่งตัด คือ 1 เมตร และ 4.5 เมตร เหล็กท่อที่ใช้ในโรงงานมีอยู่ด้วยกันหลายชนิดด้วยกัน ซึ่งการใช้ในงานผลิตแต่ละชิ้นส่วนจะขึ้นอยู่กับชนิดของเหล็กที่ลูกค้าต้องการหรือลูกค้ากำหนด ตัวอย่างเหล็ก ท่อที่ใช้ในโรงงาน ได้แก่

- 2.1 เหล็กท่อ SS41
- 2.2 เหล็กท่อ STKM11A

การตลาดและกลุ่มลูกค้า

กลุ่มตลาดจะเป็น ตลาดในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ประมาณ 99 เปอร์เซ็นต์ และลูกค้าของบริษัทจะเป็นบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ภายในประเทศ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายบริษัทด้วยกัน

กระบวนการผลิต

โรงงานตัวอย่างฝ่ายผลิต จะ ประกอบไปด้วยแผนกต่างๆ ดังนี้

1. แผนกจักรกล (MACHINE DEPARTMENT) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ในการผลิตชิ้นส่วนประเภทงานกลึง,งานเจาะและงาน CHAMFER ซึ่งเครื่องจักรที่ใช้ในแผนกได้แก่ เครื่องกลึง จำนวน 5 เครื่อง, เครื่องไส จำนวน 5 เครื่อง, เครื่องตัด จำนวน 2 เครื่อง, เครื่องเจาะ จำนวน 2 เครื่อง และ เครื่องรีดเกลียวจำนวน 1 เครื่อง โดยขั้นตอนการทำงานของแผนกจักรกล เป็นดังนี้

- ตัด
- เจาะ
- รีดเกลียว

2. แผนกปั๊มขึ้นรูป (PRESS DEPARTMENT) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ในการผลิตชิ้นส่วนประเภทงานขึ้นรูป ซึ่งเครื่องจักรที่ใช้ในแผนกได้แก่ เครื่องปั๊ม ซึ่งมีด้วยกันหลายขนาดได้แก่ เครื่องปั๊ม 10 ตัน จำนวน 2 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 25 ตัน จำนวน 3 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 40 ตัน จำนวน 1 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 60 ตัน จำนวน 5 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 80 ตัน จำนวน 5 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 100 ตัน จำนวน 2 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 150 ตัน จำนวน 2 เครื่อง, เครื่องปั๊ม 200 ตัน จำนวน 1 เครื่อง และ เครื่องปั๊ม 350 ตัน จำนวน 1 เครื่อง โดยวิธีการทำงานของแผนกปั๊มขึ้นรูป จะทำการตั้งแม่พิมพ์ทุกขั้นตอนการผลิต แล้วทำการปั๊มขึ้นรูป โดยการนำเหล็กที่เตรียมไว้วางในตำแหน่งที่กำหนดแล้วทำการปั๊มขึ้นรูป

การขึ้นรูปของชิ้นงาน ในแผนกปั๊มขึ้นรูป มีการขึ้นรูป หลายแบบด้วยกัน เช่น การ FORM, BEND, PIERCE, TRIM, BLANK เป็นต้น

3. แผนกประกอบ (ASSEMBLY DEPARTMENT) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ในการประกอบชิ้นส่วนที่ส่งมาจากแผนกปั๊มขึ้นรูป และ แผนกจักรกล ให้เป็นชิ้นงาน โดยเครื่องจักรที่ใช้ในแผนกประกอบนี้ได้แก่ เครื่องเชื่อม จำนวน 3 เครื่อง, เครื่องย้ำ จำนวน 2 เครื่องและ เครื่องตีาบ จำนวน 2 เครื่อง

4. แผนกสี (FINISHING DEPARTMENT) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ในการชุบสีชิ้นส่วนที่ส่งมาจาก แผนกประกอบ, แผนกปั๊มขึ้นรูป และ แผนกจักรกล ซึ่งแผนกสีจะมี อ่างล้างชิ้นงาน 2 อ่าง และ ตู้อบสี 1 ตู้

5. แผนกสินค้าคงคลัง (STORE DEPARTMENT) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บวัตถุดิบ ,ชิ้นส่วนที่ส่งมาจาก แผนกประกอบ, แผนกปั๊มชิ้นส่วน และ แผนกจักรกล และสินค้าสำเร็จรูปที่จะจัดส่งให้ลูกค้า และทำหน้าที่ในการจัดส่งของให้ลูกค้า

การผลิตและการควบคุมการผลิต

การควบคุมการผลิตในสายการผลิตเป็นระบบงานที่ฝ่ายผลิตดำเนินการเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ตามจำนวนที่ฝ่ายวางแผนการผลิตทำการวางแผนมาให้ ซึ่ง บุคลากรที่ทำหน้าที่ในฝ่ายผลิตนั้นประกอบด้วย ผู้จัดการฝ่ายผลิต หัวหน้าแผนกทุกแผนกในฝ่ายผลิต และ พนักงานทุกคนในฝ่ายผลิต โดยการดำเนินการผลิตเริ่มจาก

1. แผนกจัดส่งสินค้า ส่งใบสั่งสินค้าจากลูกค้าให้กับ แผนกวางแผนการผลิต แผนกจัดส่ง และ แผนกสินค้าคงคลัง เดือนละ 2 ครั้ง คือ วันที่ 16 และ วันที่ 30 เพื่อทำการวางแผนการผลิต
2. แผนกวางแผนการผลิต นำใบสั่งสินค้า ที่ได้รับจากแผนกจัดส่ง มาทำการวางแผนการผลิต และทำใบสั่งซื้อวัตถุดิบ โดยทำการตรวจสอบข้อมูลของผลิตภัณฑ์ กับ แผนกสินค้าคงคลัง แล้วทำการจัดส่งใบวางแผนการผลิตให้ฝ่ายผลิต และ ใบสั่งซื้อวัตถุดิบให้กับฝ่ายจัดซื้อ
3. ฝ่ายผลิตนำแผนการผลิตแจกให้กับแต่ละแผนกเพื่อเตรียมการผลิต
4. แผนกแต่ละแผนกก็จะนำแผนการผลิตไปทำการเบิกวัตถุดิบที่แผนกสต็อก วันต่อวัน และ ทำการผลิต แล้วทำการส่งใบรายงานการผลิตให้กับหัวหน้าฝ่ายผลิตทุกวัน
5. หัวหน้าฝ่ายผลิตทำการ ตรวจสอบจำนวนของชิ้นงานระหว่างแผนกการผลิตและยอดที่ผลิตได้จริงจากใบรายงานการผลิตของแต่ละแผนกที่ส่งเข้ามาให้ โดย
 - 5.1 ถ้ายอดผลิตจริงตรงกับแผนกการผลิต ก็จะลง OK
 - 5.2 ถ้ายอดผลิตจริงมากกว่าแผนกผลิต ก็จะลง ยอดมากกว่าเป็นจำนวนเท่าไร และ ทำให้มีสต็อกที่ต้องเก็บเป็นจำนวนเท่าไร
 - 5.3 ถ้ายอดผลิตจริงน้อยกว่าแผนกผลิต ก็จะลงว่า ชิ้นงานขาดอยู่จำนวนเท่าไร
 - 5.4 จากข้อ 5.1 – 5.3 หัวหน้าฝ่ายผลิต และ หัวหน้าฝ่ายวางแผนการผลิตจะทำการประชุมกัน และ แก้ไข แผนกการผลิตอีกที ซึ่งจะมีการแก้ไขแผนกการผลิต 1 ครั้ง ต่อ อาทิตย์

ในปัจจุบันกระบวนการสั่งการผลิตและการควบคุมการผลิตในส่วนผลิตมีขั้นตอนดำเนินการอย่างที่กล่าวมา แต่ขั้นตอนในการสื่อสารด้านเอกสารยังมีปัญหา คือ เอกสารไม่ครบ หรือเอกสารหาย และยังขาดการนำข้อมูลที่มีอยู่ไปทำการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการในการผลิตตลอดจนวิธีการในการทำงาน ซึ่งในปัจจุบันข้อมูลจะถูกนำไปใช้ในการดำเนินการเป็นส่วนใหญ่

การควบคุมของเสีย

การควบคุมของเสียในโรงงานตัวอย่าง จะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของ แผนกควบคุมคุณภาพ ซึ่งแผนกควบคุมคุณภาพ แบ่ง ออกเป็น 3 หน่วยงาน คือ

1. หน่วย PQC (Raw material and Finish part Quality Control) ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบ วัตถุดิบ (Raw material) และ สินค้าสำเร็จรูป (Finish part)
2. หน่วย IQC (Internal Quality Control) ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบชิ้นงาน (Part) ในสายการผลิตของโรงงาน
3. หน่วย FQC (Final Quality Control) ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบชิ้นงานสำเร็จรูป (Finish Part Product) ในสายการผลิตของโรงงาน

ในปัจจุบันของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตเป็นของเสียที่เกิดจากวัสดุที่เกิดจากการดำเนินการผลิตและวัสดุสิ่งขี้ที่มีของไม่ได้คุณภาพ การตรวจสอบเป็นการตรวจสอบเพื่อป้องกันไม่ให้ของที่ได้คุณภาพเหล่านั้นเข้าไปในกระบวนการผลิตหรือถ้าพบของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตก็จะป้องกันไม่เข้าสู่กระบวนการผลิตถัดไป โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. มาตรฐานผลิตภัณฑ์กำหนดคุณลักษณะ (Specification) ของผลิตภัณฑ์ส่งให้ แผนกผลิต และ แผนกควบคุมคุณภาพ
2. แผนกควบคุมคุณภาพจัดตั้งมาตรฐานในการตรวจสอบ ไว้สำหรับตรวจสอบชิ้นงานที่ดำเนินการผลิตโดยฝ่ายผลิต แยกเป็น 2 กรณี คือ
 - 2.1 ตรวจพบข้อบกพร่องของชิ้นงานดำเนินการตามนี้
 - 2.1.1 ออกใบรายงานเพื่อพิจารณาการดำเนินงานในขั้นตอนถัดไปของชิ้นงานที่มีปัญหา โดยมาตรการในการดำเนินการในขั้นถัดไป แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1.1.1 ยอมให้ใช้ได้ให้ผู้รับรองประสิทธิภาพ T O/K ลงในใบสั่งผลิต

2.1.1.2 ให้ใช้ได้โดยต้องแก้ไข (ซ่อม) หัวหน้างานจุดที่รับปัญหาดำเนินการออกไปส่งซ่อม

2.1.1.3 ใช้ไม่ได้จัดทำใบส่งชิ้นงานเสีย

2.1.2 บันทึกใบรายงาน

2.2 ตรวจไม่พบข้อบกพร่องของชิ้นงานดำเนินการตามนี้

2.2.1 ลงชื่อรับรองชิ้นงานโดยประสิทธิภาพ OK ที่ใบส่งของ

3. แผนกสินค้าคงคลังรับใบสั่งผลิตและจัดเก็บสินค้า

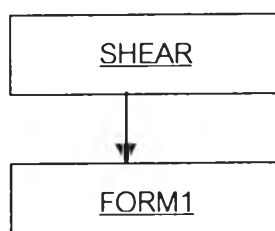
3.2 การศึกษาความสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต

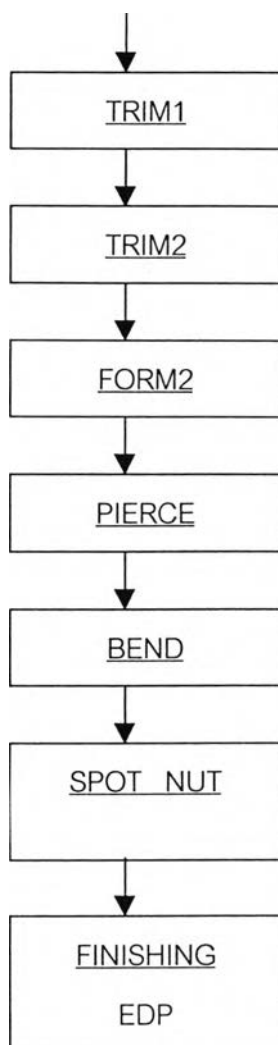
การศึกษาความสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตจะเน้นเข้าไปศึกษากระบวนการทำงานของขั้นตอนการทำงานของชิ้นงานตัวอย่าง 4 ชิ้นงานที่มีการสูญเสียของชิ้นงานเป็นจำนวนมากในสายการผลิต ได้แก่

1. ชิ้นงาน BRACKET MUD COVER
2. ชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT
3. ชิ้นงาน BRACKET RADIO
4. ชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE

3.2.1 การศึกษาความสูญเสียในกระบวนการผลิตของ ชิ้นงาน BRACKET MUD COVER โดย ชิ้นงาน BRACKET MUD COVER มี FLOWCHART ขั้นตอนการทำงานดังรูปที่ 3.9

BRACKET MUD COVER

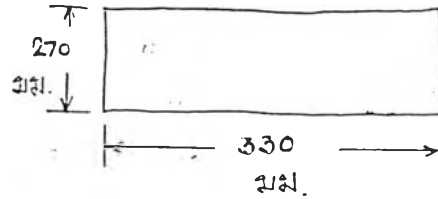

รูปภาพที่ 3.3 FLOW CHART แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน
BRACKET MUD COVER

จากรูปภาพที่ 3.3 แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER โดยมีวิธีการในการทำงานของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

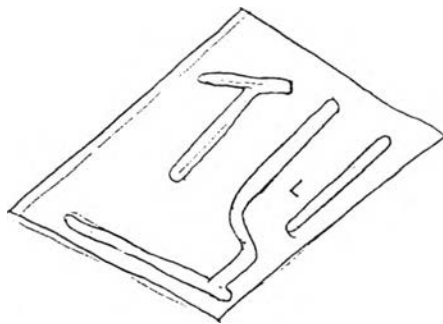
- 1.1 ขั้นตอนการตัดเหล็ก (SHEAR) ขั้นตอนนี้จะทำการตัดเหล็กจากขนาดมาตรฐาน คือ 1220 mm X 2440 mm ให้เหลือขนาด 330 mm X 270 mm โดยจัดทำการตัด 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกจะนำเหล็ก จากขนาดมาตรฐาน ด้านความกว้าง 1220 mm เข้าเครื่องตัด โดยทำการตัดที่ความยาว 330 mm จนกระทั่งหมดความยาว ที่ 2440 mm ซึ่งจะได้เหล็ก ขนาด 330 mm X 1220 mm จำนวน 7 แผ่น และขั้นตอนที่ 2 ก็จะทำนำเหล็กที่ตัดได้จากขั้นตอนที่แรก มาทำการซอย โดยทำการตัดที่ความยาว 270 mm

จนกระทั่งหมดความยาว ที่ 1220 mm ซึ่งจะได้เหล็ก ขนาด 270 mm X 330 mm ดัง
 รูปภาพที่ 3.3.1 จำนวนทั้งหมด 28 แผ่น

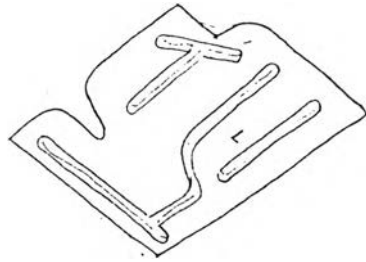
รูปที่ 3.3.1 แสดงขนาดของชิ้นงานของ BRACKET MUD COVER

- 1.2 ขั้นตอนการขึ้นรูปครั้งที่ 1 (FORM1) เป็นขั้นตอนการขึ้นรูปของชิ้นงาน โดยนำเหล็ก
 แผ่นที่ทำการตัดมาจากขั้นตอนที่ 1 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 60 – 150 ตัน แล้ว
 จะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.2

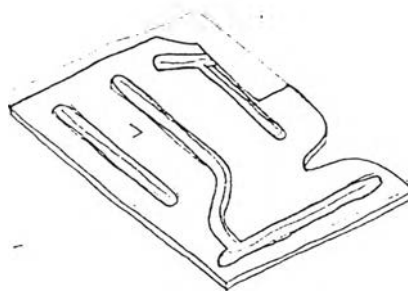
รูปที่ 3.3.2 แสดงรูปชิ้นงานหลังขึ้นรูปครั้งที่ 1 (FORM1) ของชิ้นงาน
 BRACKET MUD COVER

- 1.3 ขั้นตอนการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่ 1 (TRIM1) เป็นขั้นตอนการตัดขอบของชิ้นงานด้าน
 ขวาให้ได้รูปร่างตามที่ต้องการ โดยการนำชิ้นงานที่ทำการขึ้นรูปครั้งที่ 1 มาจากขั้นตอน
 ที่ 2 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 60 – 150 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้ พนักงานวางชิ้น
 งานให้แนวขึ้นรูปของชิ้นงาน ลงพอดีกับพิมพ์ แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.3

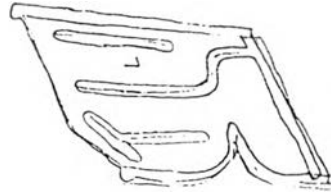
รูปที่ 3.3.3 แสดงรูปชิ้นงานหลังการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่1(TRIM1)
ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

- 1.4 ขั้นตอนการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่2(TRIM2) เป็นขั้นตอนการตัดขอบของชิ้นงานด้านบนให้ได้รูปร่างตามที่ต้องการ โดยการนำชิ้นงานที่ทำการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่1 (TRIM1) มาจากขั้นตอนที่3 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 55 – 60 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงานให้ พนักงานวางชิ้นงานให้ชนกับ STOPPER ทั้ง 3 ด้าน แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.4

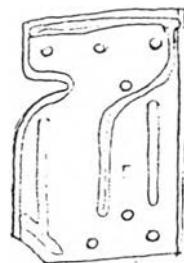
รูปที่3.3.4 แสดงรูปชิ้นงานหลังการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่2(TRIM2)
ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

- 1.5 ขั้นตอนการขึ้นรูปครั้งที่2(FORM2) เป็นขั้นตอนการขึ้นรูปของชิ้นงานโดยเน้นการขึ้นรูปที่การขึ้นฟูกของชิ้นงานให้ได้รูปร่างตามที่ต้องการ โดยการนำชิ้นงานที่ทำการตัดขอบชิ้นงานครั้งที่2(TRIM2) มาจากขั้นตอนที่4 มาเข้าเครื่องบีบโลหะ ขนาด 60 – 150 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้ พนักงาน วางชิ้นงานให้ชนกับ STOPPER ทั้ง 2 ด้าน และวางชิ้นงานให้เข้ากับร่องพิมพ์ให้พอดี แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.5

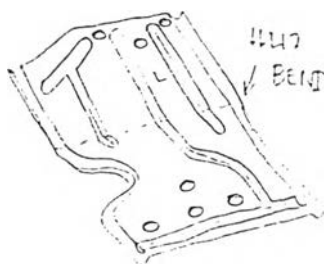
รูปที่3.3.5 แสดงรูปชิ้นงานหลังการการขึ้นรูปชิ้นงานครั้งที่2(FORM 2)
ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

- 1.6 ขั้นตอนการเจาะรู(PIERCE) เป็นขั้นตอนการเจาะรูของชิ้นงาน ทั้งหมด 7 รู โดย แบ่งเป็นเจาะรูด้านบน 3 รู และเจาะรูด้านล่าง 4 รู โดยการนำชิ้นงานที่ทำการขึ้นรูปครั้งที่2(FORM2) มาจากขั้นตอนที่5 มาเข้าเครื่องบีบโลหะ ขนาด 55 – 80 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้พนักงานวางชิ้นงานให้ชนกับ STOPPER ทั้ง 3 ด้าน แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.6

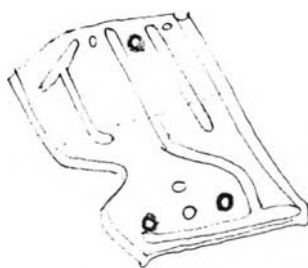
รูปที่3.3.6 แสดงรูปชิ้นงานหลังการการเจาะรู(PIERCE)
ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

- 1.7 ขั้นตอนการพับ (BEND) เป็นขั้นตอนการพับชิ้นงาน ให้ชิ้นงานส่วนบนทำมุมเอียงขึ้น ซึ่งบริเวณที่ทำการพับจะอยู่ประมาณส่วนกลางของชิ้นงาน โดยการนำชิ้นงานที่ทำการเจาะรู (PIERCE) มาจากขั้นตอนที่ 6 มาเข้าเครื่องบีบโลหะ ขนาด 25 – 55 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้พนักงาน วางชิ้นงานให้เข้ากับร่องพิมพ์ และวางให้ชนกับ STOPPER ด้านหลัง แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.7

รูปที่ 3.3.7 แสดงรูปชิ้นงานหลังการพับ (BEND)
ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

- 1.8 ขั้นตอนการ SPOT เป็นขั้นตอนการ SPOT ชิ้นงานเข้ากับ NUT โดยการนำชิ้นงานที่ทำการพับ (BEND) มาจากขั้นตอนที่ 7 มาเข้าเครื่อง SPOT ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้พนักงาน วางชิ้นงานให้ตั้งตรง และวางลงหัว STOP ที่ประกอบตั้งไว้ แล้วทำการ SPOT แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.3.8

รูปที่ 3.3.8 แสดงรูปชิ้นงานหลังการ SPOT ของชิ้นงาน
BRACKET MUD COVER

- 1.9 ขั้นตอนการชุบสี EDP ขั้นตอนนี้จะนำไปทำการชุบกับ SUPPLIER

จากขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER ทั้งหมด 9 ขั้นตอนการทำงานพบว่าของเสียที่เกิดขึ้นระหว่างที่เข้าไปศึกษาในกระบวนการผลิต พบความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงลักษณะความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

BRACKET MUD COVER

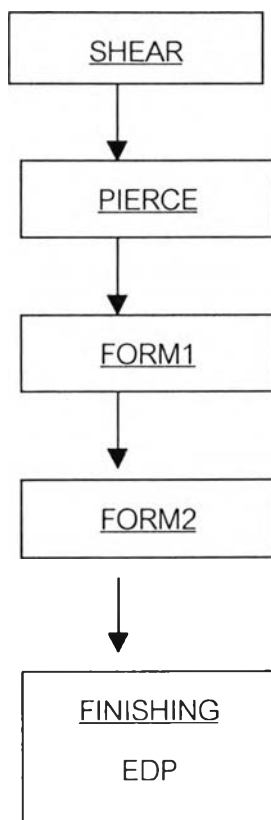
<u>ลักษณะของเสีย</u>	<u>คำอธิบาย</u>	<u>สาเหตุ</u>
1. SHEAR เสีย	1. SHEAR เหล็กไม่ได้ตามขนาดที่กำหนดคือ 270 mm x 330 mm 1 เป็นเสี้ยน	1.1ที่ตั้งระยะของเครื่อง SHEAR หลวม 1.2 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กทำการ ตั้งเครื่องก่อนเริ่มทำงานไม่ดี 1.3 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กไม่ได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่อง SHEAR เป็นระยะตามเอกสารการตรวจที่กำหนดไว้ 2.1 ใบมีดไม่คม 2.2 ไม่มีระบบ PREVENTIVE MENTANANCE เครื่อง SHEAR
2 FORM เสีย	ชิ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่ต้องการ ได้แก่ 1. รอยฟอร์มแตก	1.1 GUILD POST ของแม่พิมพ์ หลวม 1.2 วางชิ้นงานไม่ชน STOPPER 1.3 เหล็กที่นำมาผลิตมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจาก มีการ

	<p>2. พอร์มล็กไม่ได้ขนาด</p> <p>3. ตัวอักษรระบุ RH / LH ไม่ชัดเจน</p> <p>4. รอยบุบบริเวณปลายชิ้นงาน</p>	<p>นำเข้าเหล็กชนิดเดียวกันจากหลายประเทศ</p> <p>2.1 พนักงานตั้งเครื่องไม่ดี และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p> <p>2.2 คอเครื่องPUMP หลวม</p> <p>3.1 พนักงานตั้งเครื่องไม่ดี และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p> <p>3.2 ตัวอักษร RH / LH ของแม่พิมพ์ล็ก</p> <p>4.1 แม่พิมพ์ ส่วนที่เป็น DIE ล็ก</p> <p>4.2 การตั้งเครื่องไม่ดี และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p>
3. TRIM เสีย	ชิ้นงานเป็นเสี้ยน	แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก <ul style="list-style-type: none"> 1 แม่พิมพ์ ส่วน PUNCH ล็ก 2 ระยะ CLEARANCE ของแม่พิมพ์ไม่ได้
4. PIERCE เสีย	<ul style="list-style-type: none"> 1. เจาะรูไม่ได้ตามขนาด เส้นผ่านศูนย์กลางเล็กกว่าที่กำหนด 2. รูเป็นเสี้ยน 	แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก <ul style="list-style-type: none"> แม่พิมพ์ ส่วนของ PUNCH ล็ก เพราะไม่มีการตรวจสอบแม่พิมพ์
5. BEND เสีย	ชิ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่	1. พนักงานที่ทำการตั้งเครื่องทำ

	ต้องการ	การตั้งเครื่องสึกมากเกินไป 2. วางชิ้นงานไม่ชน STOPPER 3. STOPPER ไม่ได้มาตรฐาน
6 SPOT เสีย	1. SPOT NUT M8X1.25 ไม่ติดชิ้นงาน 2. SPOT NUT เสียรูปทรง 3. SPOT เยื้อง	1.1 พนักงานตั้งไฟของเครื่อง SPOT น้อยเกินไป 1.2 เครื่อง SPOT เสื่อมคุณภาพ เช่น ในระหว่างที่ทำการผลิต ไฟ ที่ตั้งไว้จะตกไม่ได้ค่าตามที่ตั้งไว้ 2.1 ตั้งไฟมากเกินไป 2.2 ตั้งเวลาในการ SPOT มากไป 3.1 หัว SPOT สึก
7 ชิ้นส่วนเป็นรอย	ชิ้นส่วนเป็นรอย	1 การจัดวางชิ้นงานที่สายการผลิต ไม่ดี 2 การจับที่สายการผลิต หรือ คลังสินค้าไม่ดี 3 การจับเก็บของลูกค้าไม่ดี
8. ตีาบเสีย	1. ตีาบไม่ได้ ตลอดทั้งรู (หมุนไม่เข้า) 2. เกลียวลัม 3. ตีาบไปจนสุดทั้งรูแล้ว ตรวจสอบด้วย END PLUG แล้วไม่ผ่าน	1.1 ใช้ดอกตีาบผิดขนาดมาทำการ ตีาบชิ้นงาน 2.1 พนักงานที่ทำการตีาบชิ้นงานไม่ ระมัดระวังในการทำงาน 2.2 พนักงานตีาบชิ้นงานไม่ตั้งฉาก 3.1 ดอกตีาบสึก
9. ซุปสี EDP ไม่ดี	1. สีดำสนิท และ เงานาวไม่ เท่ากันในชิ้นงานเดียวกัน 2. เกิดสนิม	1. SUPPLIER ส่งชิ้นงานที่ไม่ได้ คุณภาพ

2. การศึกษาความสูญเสียในกระบวนการผลิตของ ชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT โดยชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT มี FLOWCHART ขั้นตอนการทำงานดังรูปที่ 3.4

BRACKET FRONT SEAT BELT

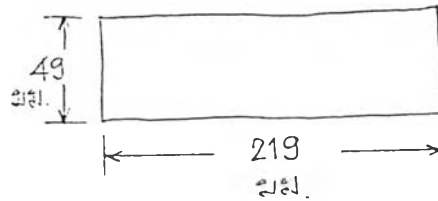

รูปที่ 3.4 FLOW CHART แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน
BRACKET FRT SEAT BELT

จากรูปภาพที่ 3.4 แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT โดยมีวิธีการในการทำงานของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

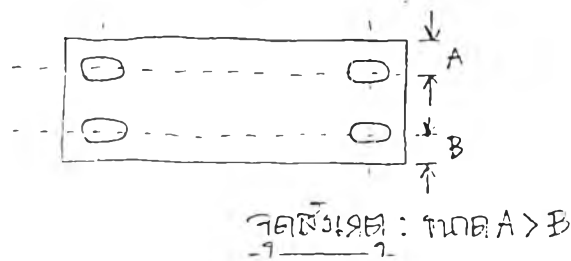
- 2.1 ขั้นตอนการตัดเหล็ก (SHEAR) ขั้นตอนนี้จะทำการตัดเหล็ก SPHC – P ความหนา 3.2 mm จากขนาดมาตรฐาน คือ 1220 mm X 2440 mm ให้เหลือขนาด 49 mm X 219 mm โดยจะทำการตัด 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกจะนำเหล็ก จากขนาดมาตรฐาน ด้านความกว้าง 1220 mm เข้าเครื่องตัด โดยทำการตัดที่ความยาว 219 mm จน

กระทั้งหมดความยาว ที่ 2440 mm ซึ่งจะได้เหล็ก ขนาด 219 mm X 1220 mm จำนวน 11 แผ่น และขั้นตอนที่ 2 ก็ให้นำเหล็กที่ตัดได้จากขั้นตอนที่แรก มาทำการซอย โดยทำการตัดที่ความยาว 49 mm จนกระทั้งหมดความยาว ที่ 1220 mm ซึ่งจะได้เหล็ก ขนาด 49 mm X 219 mm ดังรูปภาพที่ 3.5.1 จำนวนทั้งหมด 264 แผ่น

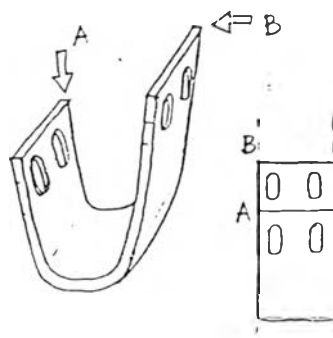
รูปที่ 3.4.1 แสดงขนาดของชิ้นงานของ BRACKET FRT SEAT BELT

2.2 ขั้นตอนการเจาะรู(PIERCE) เป็นขั้นตอนการเจาะรูของชิ้นงาน ทั้งหมด 4 รู โดยการนำแผ่นเหล็กที่ทำการตัด(SHEAR) มาจากขั้นตอนที่ 1 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 25 - 35 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้พนักงานวางชิ้นงานด้านที่มีเส้นให้เอาเข้าด้านใน และให้ใส่ชิ้นงานขึ้นกับ STOPPER ด้านซ้ายมือ แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.4.2

รูปที่ 3.4.2 แสดงรูปชิ้นงานหลังการการเจาะรู(PIERCE) ของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT

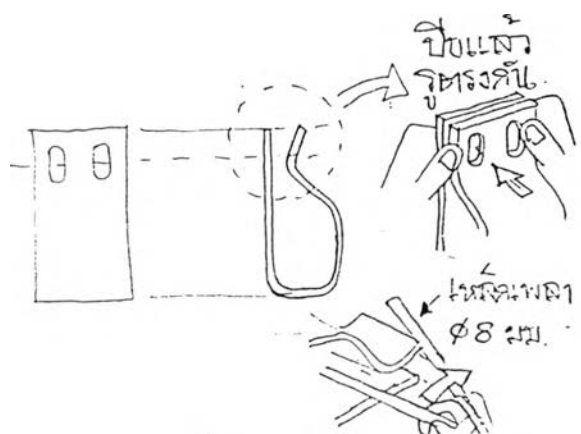
2.3 ขั้นตอนการขึ้นรูปครั้งที่1 (FORM1) เป็นขั้นตอนการขึ้นรูปของชิ้นงาน โดยชิ้นงานที่ทำ การเจาะรูมาจากขั้นตอนที่2 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 80 – 150 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้ พนักงานทำการวางชิ้นงานให้ชิดกับ STOPPER ด้านข้าง และให้ด้านที่มีเส้นของรูหงายขึ้น แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.4.3

รูปที่ 3.4.3 แสดงรูปชิ้นงานหลังขึ้นรูปครั้งที่1 (FORM1) ของชิ้นงาน

BRACKET FRT SEAT BELT

2.4 ขั้นตอนการขึ้นรูปครั้งที่2(FORM2) เป็นขั้นตอนการขึ้นรูปของชิ้นงานครั้งที่ 2 ต่อจาก การขึ้นรูปของชิ้นงานในครั้งที่1 โดยเน้นการขึ้นรูปครั้งที่2 จะเน้นขอบชิ้นงานของทั้ง2 ด้านให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยการนำชิ้นงานที่ทำ การขึ้นรูปครั้งที่1(FORM1) มา จากขั้นตอนที่3 มาเข้าเครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 45 – 60 ตัน ซึ่งการปฏิบัติงาน ให้ พนักงาน ใช้ด้ามจับจับชิ้นงานใส่เข้าไปในพิมพ์ โดยให้ใส่ให้ตรงกับร่อง แล้วจะได้ชิ้นงานตามรูปที่ 3.4.4

รูปที่3.4.4 แสดงรูปชิ้นงานหลังการขึ้นรูปชิ้นงานครั้งที่2(FORM 2)

ของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT

2.5 ขั้นตอนการชุบสี EDP ขั้นตอนนี้จะนำไปทำการชุบกับ SUPPLIER

จากขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT ทั้งหมด 5 ขั้นตอนการทำงานพบว่าของเสียที่เกิดขึ้นระหว่างที่เข้าไปศึกษาในกระบวนการผลิต พบความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงลักษณะความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT

BRACKET FRT SEAT BELT

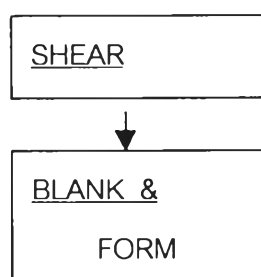
ลักษณะของเสีย	คำอธิบาย	สาเหตุ
1. BLANK เสีย	1. เป็นเสียน	1. วางชิ้นงานเกย STOPPER 2. แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก 2.1 PUNCH สึก 2.2 สกรูยึด DIE , PUNCH หลวม 2.3 แม่พิมพ์ไม่มี DOWEL PIN 2.4 ไม่มีการใส่น้ำมันหล่อลื่น 2.5 การชุบแข็งของ PUNCH , DIE ,ไม่ได้มาตรฐาน 2.6 ใช้วัสดุในการทำแม่พิมพ์ไม่ถูกต้อง
2. PIERCE เสีย	1. รูเป็นเสียน 2. เจาะรูเส้นผ่านศูนย์กลางไม่ได้ตามขนาด	1. แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก 1.1 เข็มสึก 1.2 แม่พิมพ์ ส่วน PUNCH สึก เนื่องจากไม่มีการ

		ตรวจสอบ
3. FORM เสีย	ขึ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่ ต้องการ	
4. บิดงอ	ชิ้นงานบิดงอไปจากรูปร่างที่ กำหนด	1 การจัดวางชิ้นงานที่สาย การผลิตไม่ดี 2 การจัดเก็บที่สายการผลิต หรือ คลังสินค้าไม่ดี 3 ระบบการขนส่ง ของ SUPPLIER , บริษัท ไม่มี ประสิทธิภาพ
5. รูเอียง	รูเอียงไม่ทะลุตรง	1. แม่พิมพ์สึก เพราะไม่มีการ ตรวจสอบ 2. การตั้งเครื่องปั๊มไม่ได้ CENTER
6. ชุบสีไม่ดี	1. สีดำสนิม และ เงานาวไม่ เท่ากันในชิ้นงานเดียวกัน 2. เกิดสนิม	1. SUPPLIER ส่งชิ้นงาน ที่ไม่ได้คุณภาพ

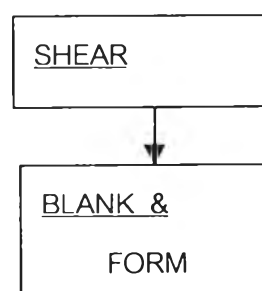
3. การศึกษาความสูญเสียในกระบวนการผลิตของ ชิ้นงาน BRACKET RADIO โดยชิ้นงาน BRACKET RADIO มี FLOWCHART ขั้นตอนการทำงานดังรูปที่ 3.5

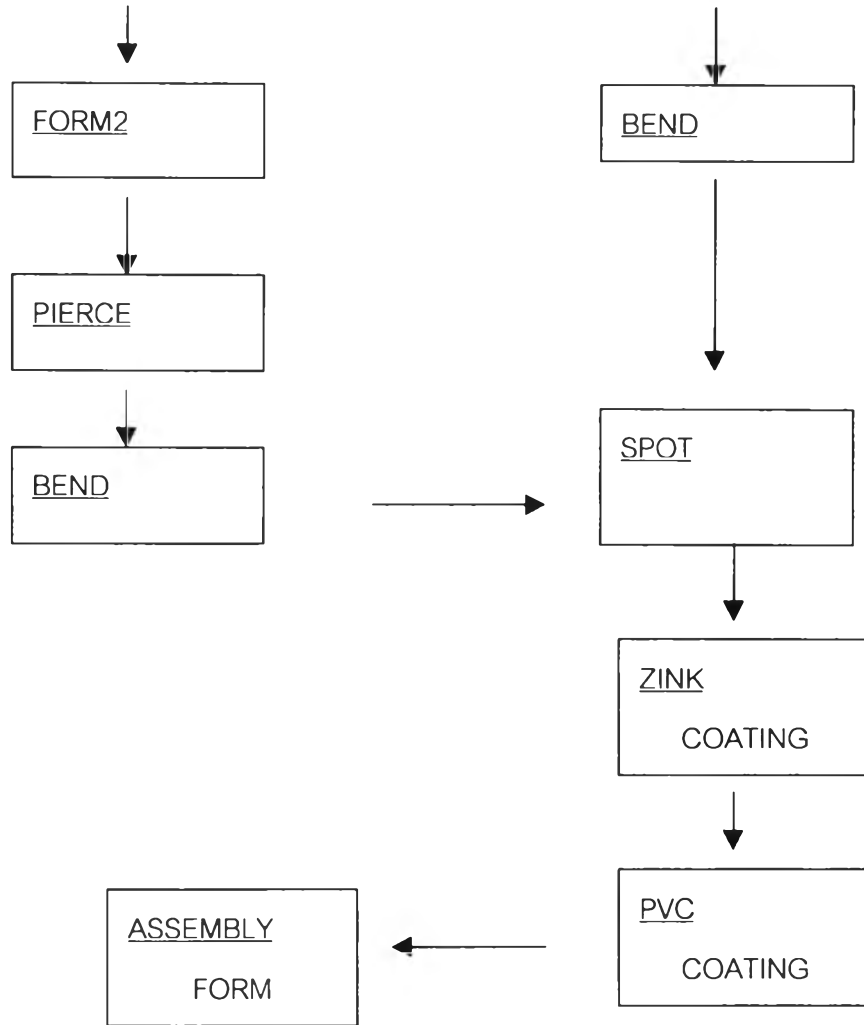
BRACKET RADIO

BRACKET A

BRACKET B

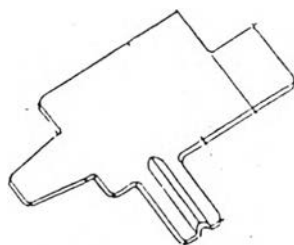

รูปที่ 3.5 FLOW CHART แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน
BRACKET RADIO

จากรูปภาพที่ 3.5 แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET RADIO โดยมีวิธีการ
ในการทำงานของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

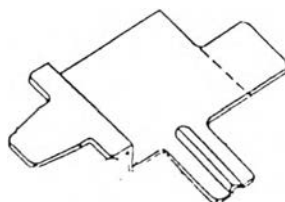
- 3.1 ขั้นตอนการตัดเหล็ก (SHEAR) ชิ้นส่วน A (BRACKET A) ขั้นตอนนี้จะทำการตัด
เหล็ก SPHC ความหนา 1.2 mm จากขนาดมาตรฐาน คือ 1220 mm X 2440 mm
ให้เหลือขนาด 180 mm X 1220 โดยจะทำการตัด 1 ขั้นตอน คือ จะนำเหล็ก จาก
ขนาดมาตรฐาน ด้านความกว้าง 1220 mm เข้าเครื่องตัด โดยทำการตัดที่ความยาว
180 จนกระทั่งหมดความยาว ที่ 2440 mm ซึ่งจะได้เหล็ก ขนาด 180 X 1220 mm
จำนวน 13 แผ่น

3.2 ขั้นตอนการตัดและการขึ้นรูป(BLANK&FORM) จะนำเหล็กจากขั้นตอนที่1 มาเข้า เครื่องปั๊มโลหะ ขนาด 60 TON แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.5.1

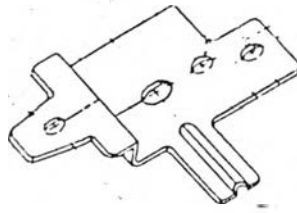
รูปที่3.5.1 แสดงรูปชิ้นงานหลังการตัดและการขึ้นรูป(BLANK&FORM) ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

3.3 ขั้นตอนการขึ้นรูปครั้งที่2 (FORM2) จะทำงานต่อจากขั้นตอนที่2 โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะขนาด 60 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.5.2

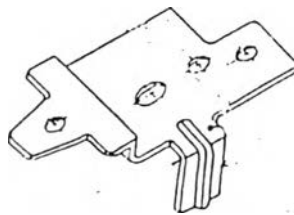
รูปที่ 3.5.2 แสดงรูปชิ้นงานหลังการขึ้นรูปครั้งที่2(FORM2) ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

3.4 ขั้นตอนที่4 การเจาะรู(PIERCE) จะนำชิ้นงานจากขั้นตอนที่3 มาทำการเจาะรู 4 รู โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะขนาด 60 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.5.3

รูปที่ 3.5.3 แสดงรูปชิ้นงานหลังการเจาะรู (PIERCE)
ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

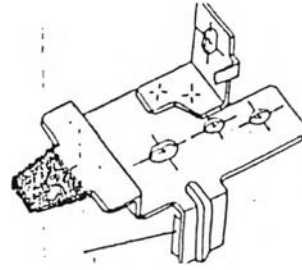
3.5 –ขั้นตอนที่5 การพับ (BEND) นำชิ้นงานจากขั้นตอนที่ 4 มาทำการพับโดยใช้เครื่อง
บีบโลหะขนาด 60 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.5.4

รูปที่3.5.4 แสดงรูปชิ้นงานหลังการพับ(BEND)
ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

- 3.6 ขั้นตอนที่ 6 การตัดเหล็ก(SHEAR)ของชิ้นงาน B(BRACKRT B) จากขนาดมาตรา
ฐานให้ได้ ขนาด 60 mmX1220 mm
- 3.7 ขั้นตอนที่ 7 การตัดชิ้นงานให้ได้ตามรูปร่างที่ต้องการ(BLANK) เป็นการทำงานต่อจาก
ขั้นตอนที่ 6
- 3.8 ขั้นตอนที่8 การขึ้นรูปชิ้นงาน (FORM) เป็นการทำงานต่อจากขั้นตอนที่ 7
- 3.9 ขั้นตอนที่9 การSPOT ชิ้นงาน AและB เข้าด้วยกันโดยใช้เครื่อง SPOT
- 3.10 ขั้นตอนที่ 10 การซัพซิงค์ ส่งซัพกับ SUPPLIER
- 3.11 ขั้นตอนที่ 11 การซัพ PVC ส่งซัพกับ SUPPLIER

3.12 ขั้นตอนที่ 12 การประกอบชิ้นงานเข้ากับโฝม จะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.5.5

รูปที่ 3.5.5 แสดงรูปชิ้นงานหลังประกอบโฝม
ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

จากขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET RADIO ทั้งหมด 12 ขั้นตอนการทำงานพบว่าของเสียที่เกิดขึ้นระหว่างที่เข้าไปศึกษาในกระบวนการผลิต พบความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET RADIO แสดงดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงลักษณะความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET RADIO

BRACKET RADIO

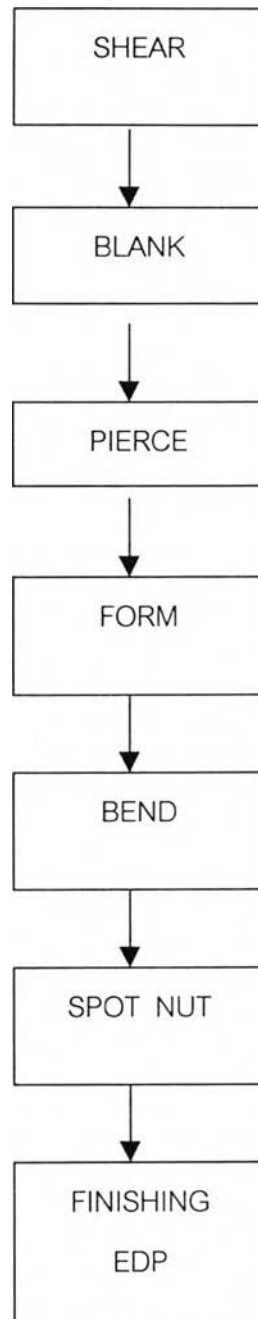
ลักษณะของเสีย	คำอธิบาย	สาเหตุ
1. SHEAR เสีย	1 SHEAR เหล็กไม่ได้ตามขนาดที่กำหนดคือ 180 mm x 1220 mm	1.1 ที่ตั้งระยะของเครื่อง SHEAR หลวม 1.2 พนักงานที่ทำกร SHEAR เหล็กทำการ ตั้งเครื่องก่อนเริ่มทำงานไม่ดี 1.3 พนักงานที่ทำกร

	1. ชิ้นงานเป็นเสี้ยน	<p>SHEAR เหล็กไม่ได้ตรวจ สอบประสิทธิภาพของ เครื่อง SHEAR เป็นระยะ ตามเอกสารการตรวจที่ กำหนดไว้</p> <p>1.1 ไข่มัดไม่คม 1.2 ไม่มีระบบ PREVENTIVE MENTANANCE เครื่อง</p>
2. BLANK เสีย	1. ชิ้นงานเป็นเสี้ยน	<p>1. แม่พิมพ์ไม่ได้ประสิทธิภาพ เนื่องจาก</p> <p>1.1 PUNCH สึก 1.2 สกรูยึด DIE, PUNCH หลวม 1.3 แม่พิมพ์ไม่มี DOWEL PIN 1.4 แม่พิมพ์ไม่มีน้ำมันหล่อ ลื่น 1.5 การชุบแข็งของ PUNCH , DIE ไม่ได้มาตรฐาน 1.6 ใช้วัสดุในการทำแม่พิมพ์ ไม่ถูกต้อง</p> <p>2. วางชิ้นงานเกย STOPPER</p>
3. PIERCE เสีย	<p>1. รูเป็นเสี้ยน 2. เจาะรูเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่ได้ตามขนาด</p>	แม่พิมพ์ PUNCH สึก เนื่อง จากไม่มีการตรวจสอบ
4. FORM เสีย	<p>ชิ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่ ต้องการ ได้แก่</p> <p>1. ตัวอักษร RH/LH ไม่ชัด</p>	1.1 พนักงานตั้งเครื่องไม่ดี

	<p>เงิน</p> <p>2. ชิ้นงานแตก</p> <p>3. พอร์มลึกลงไม่ได้ขนาด</p>	<p>และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p> <p>1.2 แม่พิมพ์สึกเนื่องจากไม่มี การตรวจสอบ</p> <p>2.1 แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.2 พนักงานตั้งเครื่องไม่ดี และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p> <p>4.3 พนักงานตั้งเครื่องไม่ดี และไม่มี การตรวจสอบ PROCESS ก่อนที่จะผลิต</p> <p>4.4 คอเครื่องPUMP หลวม</p> <p>4.5 แม่พิมพ์ PUNCH , DIE สึก</p>
5. บิดงอ	ชิ้นงานบิดงอไปจากรูปร่างที่กำหนด	แม่พิมพ์ออกแบบไม่ดี
6. รูเอียง	รูเอียงไม่ทะลุตรง	<p>1 แม่พิมพ์สึก เนื่องจากไม่มี การตรวจสอบ</p> <p>2 การตั้งเครื่องปั๊มไม่ได้ CENTER</p>
7. กาวไม่ติด	โฟมแบบมีกาวที่ใช้ติดชิ้นงาน กาวไม่เหนียวพอที่จะติดโฟมกับชิ้นงาน	<p>โฟมมีอายุยาวนานเกินไป</p> <p>ไม่มี RELIABILITY TEST จาก SUPPLIER</p> <p>โฟมไม่มีประสิทธิภาพ</p>
8.. SPOT เสีย	<p>1. SPOT ชิ้นงาน A และ ชิ้นงาน B เข้าด้วยกันไม่สนิท , แ่นนมากไป , ไม่ตรงที่ประกบกันตาม SPEC</p> <p>2. ชิ้นงานไม่เรียบ</p>	<p>1. JIG หลวม</p> <p>2. พนักงานตั้งไฟของเครื่อง SPOT น้อยเกินไป หรือ มากเกินไป</p> <p>2.1 ตั้งไฟเครื่อง SPOT มาก</p>

	3. ประกอบผิดข้าง ระหว่าง BRACKET RADIO ด้านซ้าย และ BRACKET RADIO ด้านขวาเช่น นำชิ้นงาน A. ด้านซ้าย ประกอบกับ ชิ้นงาน B ด้านขวา	ไป 3.1 JIG ไม่มีตัวกันเือง 3.2 พนักงานสะเพร่า
9.. ชุบซิงค์ไม่ดี	1. สีซิงค์ ไม่เป็นสีเหลืองเดียวกันตลอดชิ้นงาน	1. SUPPLIER ส่งชิ้นงานที่ไม่ได้คุณภาพ 2. ไม่มี RELIABILITY TEST จาก SUPPLIER
10. ชุบ PVC ไม่ดี	1. PVC ที่ชุบความหนาไม่ได้ตาม SPEC ที่กำหนด 2. PVC ที่ชุบความยาวไม่ได้ตาม SPEC ที่กำหนด 3. PVC ที่ชุบ หนาไม่สม่ำเสมอ ตาม SPEC ที่กำหนด	1.1 SUPPLIER ส่งของไม่มีคุณภาพ 2.1 SUPPLIER ส่งของไม่มีคุณภาพ 3.1 SUPPLIER ส่งของไม่มีคุณภาพ

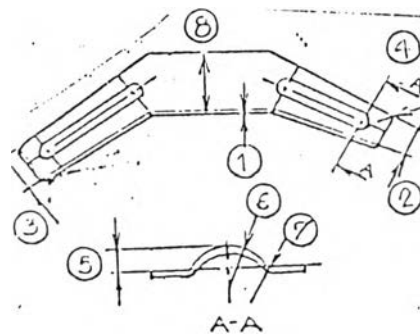
4. การศึกษาความสูญเสียในกระบวนการผลิตของ ชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE โดยชิ้นงาน BRACKET RADIO มี FLOWCHART ขั้นตอนการทำงานดังรูปที่ 3.6

BRACKET LOWER AIR INTAKE

รูปที่ 3.6 FLOW CHART แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน
BRACKET LOWER AIR INTAKE

จากรูปภาพที่ 3.6 แสดง ขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET RADIO โดยมีวิธีการ
ในการทำงานของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

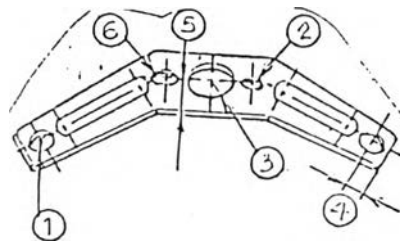
- 4.1 ขั้นตอนการตัดเหล็ก (SHEAR) ขั้นตอนนี้จะทำการตัดเหล็ก SPHC – P ความหนา 2.6 mm
จากขนาดมาตรฐาน คือ 1220 mm X 2440 mm ให้เหลือขนาด 244 mm X 1220 mm โดย
จะทำการตัด 1 ขั้นตอน คือ จะนำเหล็ก จากขนาดมาตรฐาน ด้านความกว้าง 1220 mm เข้า
เครื่องตัด โดยทำการตัดที่ความยาว 244 mm จนกระทั่งหมดความยาว ที่ 2440 mm ซึ่งจะได้
เหล็ก ขนาด 244 mm X 1220 mm จำนวน 10 แผ่น
- 4.2 ขั้นตอนที่ 2 การตัดและการขึ้นรูปครั้งที่ 1 (BLANK 7 FORM1) ชิ้นงานให้ได้รูปร่างตามที่
ต้องการ เป็นการทำงานต่อจากขั้นตอนที่ 2 โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะขนาด 150 ตัน แล้วจะได้ชิ้น
งานดังรูปที่ 3.6.1

รูปที่ 3.6.1 แสดงรูปชิ้นงานหลังการขึ้นตัดและการขึ้นรูปครั้งที่ 1 รูป (BLANK & FORM1)

BRACKET LOWER AIR INTAKE

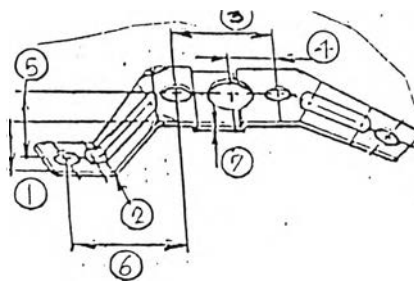
- 4.3 ขั้นตอนที่ 3 การเจาะรูชิ้นงาน (BEND) เป็นการทำงานต่อจากขั้นตอนที่ 2 โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะ
ขนาด 60 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.6.2

รูปที่ 3.6.2 แสดงรูปชิ้นงานหลังการเจาะรู (PIERCE)

BRACKET LOWER AIR INTAKE

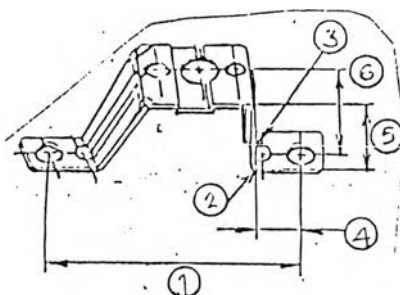
4.4 ขั้นตอนที่ 4 การขึ้นรูปชิ้นงานครั้งที่ 2 (FORM2) เป็นการทำงานต่อจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะขนาด 1500 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.6.3

รูปที่ 3.6.3 แสดงรูปชิ้นงานหลังการขึ้นรูปครั้งที่ 2 (FORM2)

BRACKET LOWER AIR INTAKE

4.5 ขั้นตอนที่ 5 การพับชิ้นงาน (BEND) เป็นการทำงานต่อจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้เครื่องปั๊มโลหะขนาด 60 ตัน แล้วจะได้ชิ้นงานดังรูปที่ 3.6.4

รูปที่ 3.6.4 แสดงรูปชิ้นงานหลังการพับ (BEND)

BRACKET LOWER AIR INTAKE

4.6 ขั้นตอนที่ 6 การ SPOT น๊อต M10 X 1.25 เข้ากับชิ้นงาน เป็นการทำงานที่ต่อจากขั้นตอนที่ 5

4.7 ขั้นตอนที่ 7 การชุบสี EDP ส่งชุบกับ SUPPLIER

จากขั้นตอนการทำงานของชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE ทั้งหมด 7 ขั้นตอนการทำงานพบว่าของเสียที่เกิดขึ้นระหว่างที่เข้าไปศึกษาในกระบวนการผลิต พบความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE แสดงดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ตารางแสดงลักษณะความสูญเสียของชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE

BRACKET LOWER AIR INTAKE

ลักษณะของเสีย	คำอธิบาย	สาเหตุ
1. เหล็กผิดชนิด	1 เหล็กไม่ใช่ ชนิดที่ต้องการ ตาม SPEC (เหล็กใน SPEC คือ SPHC-P)	1.1 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กนำเหล็กผิดชนิดมาทำงาน 1.2 ที่เก็บเหล็กแผ่นป้ายบ่งชี้ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน 1.3 พนักงาน ไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องกับแบบ
2. ความหนาเหล็กไม่ถูกต้อง	1. เหล็กไม่ใช่ความหนาตามที่ต้องการ คือ หนา 2.6 มิลลิเมตร	1.1 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็ก นำเหล็กความหนาผิด SPEC มาทำงาน 1.2 ที่เก็บเหล็กแผ่น ป้ายบ่งชี้ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน 1.3 ในชั้นเก็บเหล็ก 1 ช่อง เก็บเหล็กหลายความหนา
3. SHEAR เสีย	1. SHEAR เหล็กไม่ได้ตามขนาดที่กำหนดคือ 325 mm x 1220 mm	1.1 ที่ตั้งระยะของเครื่อง SHEAR หลวม 1.2 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กทำการ ตั้ง

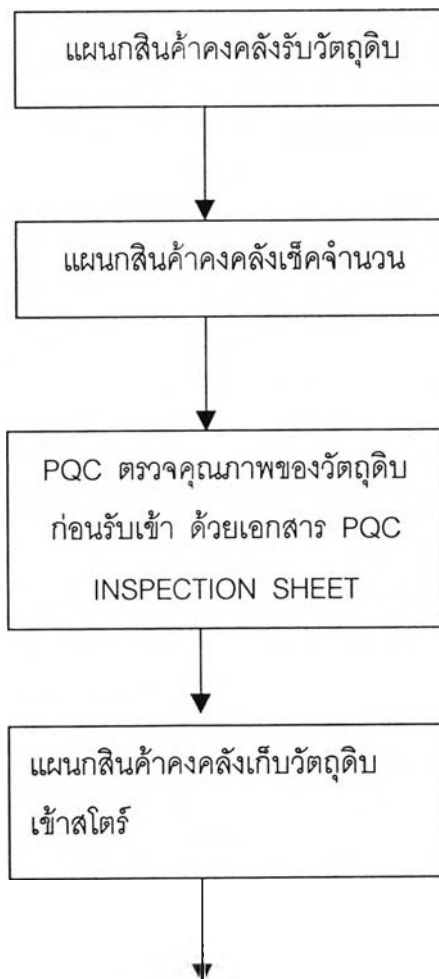
		<p>เครื่องก่อนเริ่มทำงานไม่ดี</p> <p>1.3 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กไม่ได้ตรวจ สอบประสิทธิภาพของ เครื่อง SHEAR เป็นระยะ ตามเอกสารการตรวจที่ กำหนดไว้</p>
4. BLANK เสีย	<p>1. เป็นเสี้ยน</p> <p>2. BLANK ชั้นขึ้นงาน</p>	<p>1.1 แม่พิมพ์สึก เพราะไม่มีการ ตรวจสอบ</p> <p>2.1 มีวิธีการทำงานที่ยากเนื่อง จากการออกแบบแม่พิมพ์ ไม่ดี</p> <p>2.2 พนักงานขาดความเอาใจ ใส่</p>
5. PIERCE เสีย	<p>1. เจาะรูเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่ได้ตาม SPEC</p> <p>2. รูเป็นเสี้ยน</p>	แม่พิมพ์สึก เพราะไม่มีการ ตรวจสอบ
6. FORM เสีย	<p>ขึ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่ ต้องการ ได้แก่</p> <p>1. แตก</p>	แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก การให้ R ของแม่พิมพ์เล็กเกินไป
7. BEND เสีย	<p>ขึ้นรูปไม่ได้รูปร่างตาม SPEC</p> <p>ตรวจสอบโดยการเข้า CHECK GAUGE ไม่ได้</p>	<p>แม่พิมพ์ออกแบบ ไม่ดี</p> <p>CHECK GAUGE ไม่ได้มาตราฐาน</p> <p>การวางชั้นงานไม่ ชน</p> <p>STOPPER</p>

		แม่พิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น STOPPER ไม่ได้มาตรฐาน
8. บิดงอ	ชิ้นงานบิดงอไปจากรูปร่างที่กำหนด	1. แม่พิมพ์ออกแบบไม่ดี 2. CHECK GAUGE ไม่ได้มาตรฐาน
9. รูเอียง	รูเอียงไม่ทะลุตรง	1. แม่พิมพ์ออกแบบไม่ดี 2. แม่พิมพ์ ส่วน PUNCHสึก เพราะไม่มีการตรวจสอบ 3. การตั้งเครื่องปั๊ม ไม่ได้ CENTER
10. SPOT เสีย	1. SPOT NUT M8X1.25 ไม่ติดชิ้นงาน 2. SPOT NUT เสียรูปทรง	1.1 พนักงานตั้งไฟของเครื่อง SPOT น้อยเกินไป 1.2 เครื่อง SPOT เสื่อมคุณภาพ เช่น ในระหว่างที่ทำการผลิต ไฟที่ตั้งไว้จะตก ไม่ได้ค่าตามที่ตั้งไว้ 2.1 ตั้งไฟมากเกินไป 2.2 ตั้งเวลาในการ SPOT มากไป
11. ตีาบเสีย	1. ตีาบไม่ได้ ตลอดทั้งรู (หมุนไม่เข้า) 2. เกลียวล้ม	1.1 ใช้ดอกตีาบผิดขนาดมาทำการตีาบชิ้นงาน 2.1 พนักงานที่ทำการตีาบชิ้นงานไม่ระมัดระวังในการทำงาน 2.2 พนักงานตีาบชิ้นงานไม่ตั้งฉาก

	3. ตีจบไปจนสุดทั้งรูแล้ว ตรวจสอบด้วย END PLUG แล้วไม่ผ่าน	3.1 ดอกตีจบลึก
12. เกลียวดัด	ชิ้นงานมีเศษเหล็กเกาะติด ระหว่างที่ทำการ SPOT	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันสเก็ทไฟ สำหรับชิ้นงาน
13. ชุบสีไม่ดี	1. สีดำสนิท และ เงานาวไม่ เท่ากันในชิ้นงานเดียวกัน	1. SUPPLIER ส่งชิ้นงานที่ ไม่ได้คุณภาพ

3.3 การศึกษาความสูญเสียที่เกิดขึ้นในวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต ของโรงงานตัวอย่าง คือ เหล็ก ทั้ง ชนิด แแผ่น และ ท่อ โดย
อัตราการใช้เหล็กแผ่น ต่อ เหล็กท่อ จะใช้เหล็กแผ่นโดยประมาณ 80 %ในการผลิตชิ้นงาน โดย
PROCESS ในการรับ จัดเก็บ และ ใช้ วัตถุดิบในโรงงานตัวอย่างเป็นดังนี้

รูปที่ 3.7 FLOW CHART แสดงการไหลของวัตถุดิบ

จากรูปที่ 3.7 แสดง FLOW CHART แสดงการไหลของวัตถุดิบ ซึ่งมีการไหลของวัตถุดิบ อธิบายได้ดังนี้

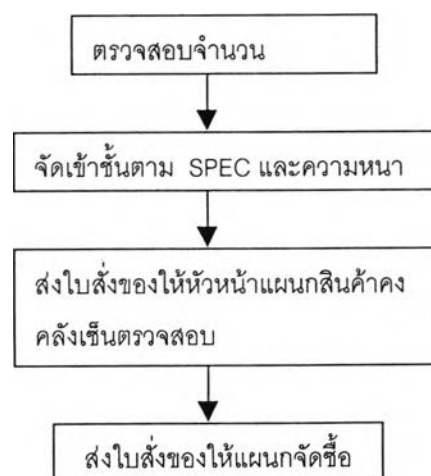
1. เมื่อมีวัตถุดิบมาจาก SUPPLIER แผนกสินค้าคงคลังจะเป็นผู้รับของไว้
2. แผนกสินค้าคงคลัง ทำการตรวจเช็คจำนวนของสินค้าว่าตรงกับ บิลที่ส่งของ และ ใบสั่งของหรือไม่ แล้วก็ทำการเซ็นรับตามจำนวนที่นับได้ แล้วแจ้งเรื่องไปยังแผนกจัดซื้อ และแผนกควบคุมคุณภาพ ฝ่ายจัดซื้อก็จะดำเนินเรื่องติดต่อกับ SUPPLIER ต่อไป
3. แผนกควบคุมคุณภาพ เมื่อได้รับการแจ้งจาก แผนกสินค้าคงคลังก็จะทำการตรวจสอบชิ้นงาน หรือ วัตถุดิบที่เข้ามา ดำเนินการตรวจสอบหน่วย PQC (PART QUALITY CONTROL) โดยใช้เอกสาร PQC INSPECTION SHEET ในการตรวจ

สอบ เมื่อทำการตรวจสอบเสร็จ ก็จะทำให้การแจ้งจำนวนของวัตถุดิบที่ได้ตาม SPEC พร้อมประทับตรา OK และ ไม่ได้ตาม SPEC พร้อมประทับตรา NG ไปยังแผนกสโตร์ และ ฝ่ายจัดซื้อ

4. เมื่อแผนกสโตร์ รับทราบจำนวนที่ OK จาก แผนก QC ก็จะทำให้การจัดเก็บวัตถุดิบเข้าที่เก็บ
5. เมื่อมีการเบิกวัตถุดิบจากฝ่ายผลิต ก็จะทำให้การเบิกด้วยเอกสารการเบิกวัตถุดิบ
6. แผนกสินค้าคงคลังจัดทำกรจ่ายวัตถุดิบให้กับ ฝ่ายผลิตตามจำนวนที่เบิก
7. ก่อนที่จะเริ่มการผลิต แผนก QC จะทำการตรวจสอบ SPEC ของวัตถุดิบก่อนที่จะเริ่มการผลิต โดยหน่วย QC

จากการศึกษาพบว่าวัตถุดิบที่เป็นเหล็ก มีการเสียหายแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. วัตถุดิบที่เป็นเหล็ก มีการเสียหายเกิดขึ้น เช่น เป็นสนิม เนื่องจาก การจัดเก็บขณะที่รอการตรวจจากแผนก QC ไม่ดี คือไม่มีการคลุมเหล็กให้ดี ทำให้เหล็กเกิดสนิมได้
2. มีการนำไปใช้งานที่ผิดชนิด เช่น ต้องการ ใช้ เหล็ก SPCC ความหนา 1.2mm แต่กลับนำเหล็ก SS41 ความหนา 1.4 mm มาใช้แทน ทำให้ชิ้นงานที่ผลิตออกมาเสียหาย และทำให้เกิดความสูญเสียของชิ้นงาน มีสาเหตุเนื่องมาจาก การจัดเก็บวัตถุดิบ คือ เหล็กแผ่นไม่ดี ไม่มีป้ายบ่งชี้ และ ไม่ชัดเจน หรือ ไม่ครบถ้วน

รูปที่ 3.8 FLOW CHART แสดงการทำงานในแผนกสินค้าคงคลังของวัตถุดิบ

นี้

จากรูปที่ 3.8 แสดงการขั้นตอนจัดการจัดการกับวัตถุดิบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดัง

1. ทำการตรวจสอบจำนวนของวัตถุดิบว่าตรงกับใบสั่งของ หรือไม่ พร้อมกับลงตัวเลขที่ตรวจสอบได้จริง
2. จัดการเก็บเหล็กแผ่นเข้าชั้นเก็บ
3. เมื่อจัดเก็บเสร็จแล้ว นำใบสั่งของ ให้หัวหน้าแผนกสินค้าคงคลังตรวจสอบ พร้อมกับเซ็นรับ

จากการศึกษาความสูญเสียที่เกิดขึ้นของวัตถุดิบ พบความสูญเสียของชิ้นงานที่เกิดจากวัตถุดิบ แสดงดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 ตารางแสดงลักษณะความสูญเสียของชิ้นงานที่เกิดจากวัตถุดิบ

ลักษณะของเสีย	คำอธิบาย	สาเหตุ
1. เหล็กผิดชนิด	1. เหล็กไม่ใช่ ชนิดที่ต้องการ ตาม SPEC (เหล็กใน SPEC คือ SPHC-P)	1.1 พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กนำเหล็กผิดชนิดมาทำงาน 1.2 ที่เก็บเหล็กแผ่นป้ายบ่งชี้ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน 1.3 พนักงาน ไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องกับแบบ
2. ความหนาเหล็กไม่ถูกต้อง	1. เหล็กไม่ใช่ความหนาตามที่ต้องการ คือ หนา 2.6 มิลลิเมตร	1.1 พนักงานที่ทำการSHEAR เหล็ก นำเหล็กความหนาผิด SPEC มาทำงาน 1.2 ที่เก็บเหล็กแผ่น ป้ายบ่งชี้ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน 1.3 ในชั้นเก็บเหล็ก 1 ช่อง เก็บเหล็กหลายความหนา

3.4 การวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวกับความสูญเสียเนื่องมาจากกระบวนการผลิตและวัตถุดิบ

รูปแบบของความสูญเสีย

จากการศึกษาในเบื้องต้นพบว่าปัญหาความสูญเสียในโรงงานดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความสูญเสียเนื่องมาจากวัสดุชิ้นงานผลิตไม่ได้คุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการ และไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงใดๆได้อีก ซึ่งในกรณีนี้ เรียกว่า วัสดุชิ้นงานเสีย

(Scrap)

3. ความสูญเสียเนื่องมาจากวัสดุชิ้นงานผลิตไม่ได้คุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการ และสามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อเพิ่มคุณภาพให้เป็นที่พอใจของลูกค้าได้ ซึ่งในกรณีนี้ เรียกว่า วัสดุชิ้นงานซ่อม (Rework)

ลักษณะของความบกพร่อง

ความสูญเสียที่มีสาเหตุเนื่องมาจากวัสดุชิ้นงานเสียและชิ้นงานซ่อมนั้นเกิดขึ้นในลักษณะต่างๆของความเสียหายมากมายโดยจากการเก็บข้อมูลพบว่า ลักษณะความสูญเสียที่เกิดขึ้น สามารถแสดงได้ดังตาราง ที่ 3.6, 3.7, 3.8 และ 3.9

ตารางที่ 3.6 ตารางแสดงชิ้นงานเสีย ของชิ้นงาน BRACKET RADIO

BRACKET RADIO DEFECT

Item	Month 1998	Defect																								Total	% NG	
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X			Y
1	JANUARY	96	23	40	72							19	15				27			76	24	59		19	7		477	15.90
2	FEBUARY	94	22	39	71							19	19				17			55	12	19		19	7		393	13.10
3	MARCH	84	20	30	55							18	12				14			36	21	9		17	5		321	10.70
4	ARRIL	102	31	49	97							26	16				17			52	10	11		26	10		447	9.93
5	MAY	96	25	43	91							24	8				14			46	6	12		24	6		395	8.78
4	ARRIL	80	17	34	86							21	6				6			29	5	5		23	9		321	7.13
		<p>A = BLANK เสีย E = BEND เสีย I = เป็นสนิม M = ไม่ได้ขนาด Q = ตีบเสีย U = โฟมผิดข้าง</p> <p>B = PIERCE เสีย F = TRIM เสีย J = เป็นเส้น N = ชิ้นส่วนแตก R = เกลียวติด V = เหล็กผิด SPEC</p> <p>C = FORM เสีย G = NOTCH เสีย K = บิดงอ O = ชิ้นส่วนเป็นรอย S = SPOT เสีย W = ชุบซิงค์ไม่ดี</p> <p>D = SHEARE เสีย H = CUT เสีย L = รุเอียง P = กาวไม่ติด T = ประกอบผิดข้าง X = ชุบ PVC ไม่ดี</p> <p>Y = ชุบสีไม่ดี</p>																										

ตารางที่ 3.7 ตารางแสดงชิ้นงานเสีย ของชิ้นงาน BRACKET MUD COVER

BRACKET MUD COVER DEFECT

Item	Month 1998	Defect																								Total	% NG
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X		
1	JANUARY	8	20	116	20	28	59		94					90	39		20	8	27						59	588	19.60
2	FEBUARY	6	10	114	10	26	57		93					81	41		21	13	29						45	546	18.20
3	MARCH	9	9	98	7	22	54		90					71	36		9	9	22						54	490	16.33
4	ARRIL	7	6	102	8	25	46		81					78	11		8	6	18						51	447	9.93
5	MAY	5	6	98	6	23	49		78					75	32		6	6	5						49	438	9.73
4	ARRIL	6	6	90	6	21	45		68					69	15		6	6	3						39	380	8.44
		A = BLANK เสีย		E = BEND เสีย		I = เป็นสนิม		M = ไม่ได้ขนาด		Q = ตีบเสีย		U = โฟมผิดข้าง															
		B = PIERCE เสีย		F = TRIM เสีย		J = เป็นเสี้ยน		N = ชิ้นส่วนแตก		R = เกลียวติด		V = เหล็กผิด SPEC															
		C = FORM เสีย		G = NOTCH เสีย		K = บิดงอ		O = ชิ้นส่วนเป็นรอย		S = SPOT เสีย		W = ชุบซิงค์ไม่ดี															
		D = SHEARE เสีย		H = CUT เสีย		L = รูเอียง		P = กาวไม่ติด		T = ประกอบผิดข้าง		X = ชุบ PVC ไม่ดี															
												Y = ชุบสีไม่ดี															

ตารางที่ 3.8 ตารางแสดงชิ้นงานเสีย ของชิ้นงาน BRACKET FRT SEAT BELT

BRACKET FRT SEAT BELT DEFECT

Item	Month 1998	Defect																								Total	% NG	
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X			Y
1	JANUARY	27	38	76	38							38	114	29												76	436	14.53
2	FEBUARY	25	18	79	9							39	108	27												50	355	11.83
3	MARCH	26	13	68	7							37	112	28												28	319	10.63
4	ARRIL	22	5	66	6							36	106	28												24	293	6.51
5	MAY	22	6	69	6							31	95	24												23	276	6.13
4	ARRIL	21	3	60	3							30	80	23												16	236	5.24
		A = BLANK เสีย E = BEND เสีย I = เป็นสนิม M = ไม่ได้ขนาด Q = ตีบเสีย U = โฟมผิดข้าง B = PIERCE เสีย F = TRIM เสีย J = เป็นเส้น N = ชิ้นส่วนแตก R = เกลียวติด V = เหล็กผิด SPEC C = FORM เสีย G = NOTCH เสีย K = บิดงอ O = ชิ้นส่วนเป็นรอย S = SPOT เสีย W = ชุบซิงค์ไม่ดี D = SHEARE เสีย H = CUT เสีย L = รูเอียง P = กาวไม่ติด T = ประกอบผิดข้าง X = ชุบ PVC ไม่ดี Y = ชุบสีไม่ดี																										

ตารางที่ 3.9 ตารางแสดงชิ้นงานเสีย ของชิ้นงาน BRACKET LOWER AIR INTAKE

BRACKET LOWER AIR INTAKE DEFECT.

Item	Month 1998	Defect																								Total	% NG
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X		
1	JANUARY	25	144	14		9	9						54				18	14	18						18	323	10.77
2	FEBUARY	22	93	9		10	6						48				7	13							7	215	7.17
3	MARCH	19	80	12		6	3						45				15	12							15	207	6.90
4	ARRIL	29	78	17		9	5						63				21	17							21	260	5.78
5	MAY	27	56	16		7	3						59				10	7							20	205	4.56
4	ARRIL	25	44	14		5	9						54				9	5							9	174	3.87

A = BLANK เสีย	E = BEND เสีย	I = เป็นสนิม	M = ไม่ได้ขนาด	Q = ตีบเสีย	U = โฟมผิดข้าง
B = PIERCE เสีย	F = TRIM เสีย	J = เป็นเสี้ยน	N = ชิ้นส่วนแตก	R = เกลียวติด	V = เหล็กผิด SPEC
C = FORM เสีย	G = NOTCH เสีย	K = บิดงอ	O = ชิ้นส่วนเป็นรอย	S = SPOT เสีย	W = ชุบซิงค์ไม่ดี
D = SHEARE เสีย	H = CUT เสีย	L = รูเอียง	P = กาวไม่ติด	T = ประกอบผิดข้าง	X = ชุบ PVC ไม่ดี
					Y = ชุบสีไม่ดี

3.4.1 การวิเคราะห์สาเหตุของความสูญเสียเปรียบเทียบกับทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง

1. สาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับทรัพยากรมนุษย์ (MAN) ได้แก่

1. การตั้งเครื่อง SHEAR ไม่ได้ก่อนเริ่มผลิต
2. การตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่อง SHEAR เป็นระยะไม่เป็นไปตามเอกสารการตรวจสอบที่กำหนดไว้
3. ตั้งเครื่องบีบลึกเกินไป
4. การใช้ดอกตัดบิดขนาดทำงาน
5. พนักงานไม่ระมัดระวังในการทำงาน
6. ตีบชิ้นงานไม่ตั้งฉาก
7. พนักงานขาดความเอาใจใส่
8. การวางชิ้นงานเกย STOPPER
9. ไม่มีการใส่น้ำมันหล่อลื่น
10. การใส่ชิ้นงานผิดด้าน
11. พนักงานสะเพร่า

โดยสาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบกับทรัพยากร คน (MAN) ทั้ง 11 สาเหตุ เป็น สาเหตุที่สามารถควบคุมได้

2. สาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับทรัพยากรเครื่องจักร(MACHINE & TOOL) ได้แก่

1. ที่ตั้งของระยะเครื่อง SHEAR หลวม
2. คอเครื่องบีบหลวม
3. ระยะ CLEARANCE ของแม่พิมพ์ไม่ได้
4. STOPPER ไม่ได้มาตรฐาน
5. หัว SPOT สึก
6. ดอกตัดบิด
7. การให้ R ของแม่พิมพ์ลึกเกินไป
8. CHECK GAUGE ไม่ได้มาตรฐาน

9. STOPPER ไม่ได้มาตรฐาน
10. แม่พิมพ์ส่วน PUNCH สึก
11. ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันสเกิดไฟสำหรับชิ้นงานในระหว่างที่ทำการ SPOT ชิ้นงาน
12. สกรูยึด DIE , PUNCH หลวม
13. แม่พิมพ์ไม่มี DOWEL PIN
14. การชุบแข็งของ PUNCH , DIE ไม่ได้มาตรฐาน
15. การใช้วัสดุในการทำแม่พิมพ์ไม่ถูกต้อง
16. ตัวประกอบจับชิ้นงานไม่แน่น
17. JIG หลวม
18. ใบมีดสำหรับ SHEAR เหล็กไม่คม
19. GUILD POST แม่พิมพ์หลวม
20. เครื่อง SHEAR ไม่มีประสิทธิภาพ
21. เครื่อง ปีมไม่มีประสิทธิภาพ
22. เครื่อง SOPT เสื่อม คุณภาพ

โดยสาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบกับทรัพยากร เครื่องจักร (MACHINE) ทั้ง 22 สาเหตุ เป็น สาเหตุที่สามารถควบคุมได้

สาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับทรัพยากรวัตถุดิบ(MATERIAL) ได้แก่

1. เหล็กที่นำมาผลิตมีหลายมาตรฐาน
2. เหล็กมี SPRING BACK ไม่เท่ากันในแต่ละ LOT
3. โฟมไม่มีประสิทธิภาพ

โดยสาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบกับทรัพยากร วัตถุดิบ (MATERIAL) สาเหตุที่ 1 และ 3 เป็นสาเหตุที่สามารถควบคุมได้ และ สาเหตุที่ 2 เป็นสาเหตุที่ไม่สามารถควบคุมได้

สาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับทรัพยากรวิธีการ (METHOD) ได้แก่

1. JIG ไม่มีตัวกันเียง
2. การนำเหล็กผัดชนิด หรือ ประเภท มาทำงาน
3. ระบบจัดเก็บไม่เป็นระบบ
4. ที่จัดเก็บไม่มีป้ายบ่งชี้ ประเภท หรือชนิดของเหล็ก
5. ไม่มีวิธีการเบิกจ่ายเหล็ก
6. การนำเหล็กผัด ความหนา มาทำงาน
7. ที่จัดเก็บไม่มีป้ายบ่งชี้ ความหนา ของเหล็ก
8. ไม่มีระบบ PREVENTIVE MENTANANCE เครื่อง SHEAR
9. วางชิ้นงานไม่ชน STOPPER
10. ไม่มีการตรวจสอบในการตั้งเครื่อง บีม ก่อนที่จะผลิต
11. ตัวอักษรของแม่พิมพ์สึก
12. แม่พิมพ์ส่วน PUNCH สึก
13. การตั้งไฟของเครื่อง SPOT น้อย หรือ มาก เกินไป
14. ตั้งเวลาในการ SPOT นาน หรือ เร็วเกินไป
15. การจัดวางชิ้นงานที่สายการผลิตไม่ดี
16. การจัดเก็บที่สายการผลิต หรือ คลังสินค้าไม่ดี
17. ระบบการขนส่งของ บริษัท หรือ SUPPLIER ไม่มีประสิทธิภาพ
18. มีวิธีการทำงานที่ยากเนื่องจากการออกแบบแม่พิมพ์ไม่ดี
19. การตั้งเครื่องบีมไม่ได้ CENTER
20. ไม่มี RELIABILITY TEST จาก SUPPLIER
21. SUPPLIER ส่งชิ้นงานไม่ได้คุณภาพ

โดยสาเหตุความสูญเสียเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบกับทรัพยากร วิธีการ (METHOD)

ทั้ง 21 สาเหตุ เป็น สาเหตุที่สามารถควบคุมได้

ตัวอย่างลักษณะของเสียที่เกิดจากสาเหตุที่ควบคุมได้

ลักษณะของเสีย : SHEAR เสีย

1. คำอธิบายที่ 1 : SHEAR เหล็กไม่ได้ตามขนาดที่กำหนด คือ

- 270 mm x 330 mm
- สาเหตุที่ 1 : ที่ตั้งของระยะเครื่อง SHEAR หลวม
- ตัวอย่าง : เนื่องจากเครื่อง SHEAR เหล็ก ที่ตั้งขอเครื่อง จะเป็นตัวยึดระยะที่เราตั้งไว้ไม่ให้เคลื่อนที่ ถ้าระยะของเครื่องหลวมก็จะทำให้ระยะที่เราตั้งค่านั้นคลาดเคลื่อน และขนาดของแผ่นเหล็กที่เราตัดก็จะไม่ได้ตามที่เราต้องการ เช่น ตั้งขนาดของแผ่นเหล็ก กว้าง = 270 mm แต่ตัดได้ขนาด กว้าง = 275 mm หรือ 265 mm ทำให้แผ่นเหล็กที่ตัดได้ ไปใช้งานในขั้นตอนต่อไปไม่ได้ เพราะ ขนาดเหล็กมีขนาด ใหญ่ไป หรือ เล็กไป
- สาเหตุที่ 2 : พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็กทำการตั้งเครื่องก่อนเริ่มทำงานไม่ดี
- ตัวอย่าง : กำหนดค่าในการตั้งเครื่อง โดยให้กว้าง = 270 mm แต่พนักงานตั้งค่าไม่ตรงตามค่าที่กำหนดไว้ อาจจะมากกว่า หรือน้อยกว่า เช่น ตั้งไว้ที่ค่า 265 mm หรือ 275 mm ดังนั้นขนาดของเหล็กที่ตัดได้ เท่ากับ 260 mm หรือ 275 mm ทำให้แผ่นเหล็กที่ตัดได้ ไปใช้งานในขั้นตอนต่อไปไม่ได้ เพราะ ขนาดเหล็กมีขนาด ใหญ่ไป หรือ เล็กไป
- สาเหตุที่ 3 : พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็ก ไม่ได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่อง SHEAR เป็นระยะตามเอกสารการตรวจที่กำหนด
- ตัวอย่าง : หลังจากที่มีการตั้งค่าความยาวของเหล็กได้ตามที่กำหนดแล้วเริ่มทำงาน ในระหว่างที่ทำงาน พนักงานไม่มีการตรวจสอบระยะความยาวของเหล็กที่ได้เป็นระยะ ตามเอกสารที่กำหนดทำให้ขนาดของเหล็กที่ตัดได้ไม่สม่ำเสมอในแต่ละแผ่น ทำให้แผ่นเหล็กที่ตัดได้ ไปใช้งานในขั้นตอนต่อไปไม่ได้ เพราะ ขนาด

เหล็กมีขนาด ใหญ่ไป หรือ เล็กไป เช่น กำหนดให้พนักงาน ตรวจสอบความยาวของเหล็กที่ผลิตได้ทุกๆ การตัดเหล็กแผ่น ขนาดมาตรฐาน (1220 mm x 2440 mm) 2 แผ่น เมื่อ พนักงานไม่ทำการตรวจสอบ ทำให้เหล็กที่ตัดได้ไม่ได้ตาม ขนาดที่ต้องการ

- คำอธิบายที่2 : เหล็กไม่ใช่ชนิดที่ต้องการตาม SPEC คือ SPCC-GA 45/45
- สาเหตุที่1 : พนักงานที่ทำการ SHEAR เหล็ก นำเหล็กผิดชนิดมาทำงาน
- ตัวอย่าง : พนักงานหยิบเหล็ก SPHC มาทำการตัด
- สาเหตุที่2 : ระบบการจัดเก็บไม่เป็นระบบ
- ตัวอย่าง : ที่เก็บเหล็กแผ่นมาตรฐานมีการจัดเก็บเหล็กปน ชนิด และ ความหนา
- สาเหตุที่3 : ที่จัดเก็บไม่มีป้ายบ่งชี้ประเภทหรือชนิดของเหล็ก
- ตัวอย่าง : ที่เก็บเหล็กแผ่นมาตรฐาน เหล็กชนิด SPCC-GA 45/45 ไม่มี ป้ายบ่งบอก ว่าเป็นเหล็ก SPCC-GA 45/45
- สาเหตุที่4 : ไม่มีวิธีการเบิกจ่ายเหล็ก
- ตัวอย่าง : การเบิกจ่ายเหล็กไม่มีเอกสารในการทำงาน ทำให้การควบคุม สต็อก ผิดพลาด และทำให้เหล็กขาดสต็อก เมื่อต้องการใช้ ทำให้ไม่มีเหล็กผลิต จึงมีการนำเหล็ก ชนิดอื่นมาผลิตแทน และ ทำให้มีการผลิตเกิดของของ เช่น พนักงานแผนกผลิตต้องการ เหล็ก SPCC – GA 45/45 จำนวน 10 แผ่น แต่เหล็ก SPCC – GA 45 /45 มีแค่ 4 แผ่น ดังนั้นพนักงานจึงไปใช้ เหล็ก SPCC ธรรมดามาใช้ แทน 6 แผ่น ทำให้เกิดชิ้นงาน แตก เนื่องจาก เหล็ก SPCC มีความยืดหยุ่นน้อยกว่า เหล็ก SPCC – GA 45/45

ตัวอย่างลักษณะของเสียที่เกิดจากสาเหตุที่ควบคุมไม่ได้

ลักษณะของเสีย :	FORM เสีย
คำอธิบาย :	ขึ้นรูปไม่ได้ตามรูปร่างที่ต้องการ
สาเหตุ :	เหล็กมี SPIING BACK ไม่เท่ากันในแต่ละ LOT จึงมีปัญหาในการตั้งพิมพ์
ตัวอย่าง :	เนื่องจากเหล็ก SPCC-GA 45/45 SPEC เหล็กที่ใช้คือ SPCC-GA 45/45 ซึ่งเป็นเหล็ก SPCC ที่เคลือบกว่าในดีหนา 45 mm เมื่อนำมาผลิตในPROCESS FORM ทำให้เหล็กมีการติดตัวกลับหลังจากที่ทำการ FORM แล้วทำให้รูปร่างของชิ้นงานเปลี่ยนไป ตัวอย่าง เช่น เหล็ก SPCC-GA 45/45 LOT ที่ 3 เดือนกุมภาพันธ์ เมื่อนำมาผลิตในPROCESS FORM เหล็กไม่มีการติดตัวกลับ ทำให้ได้ชิ้นงานตามรูปร่างที่ต้องการ และ เหล็ก SPCC-GA 45/45 LOT ที่ 1 เดือน มีนาคม เมื่อนำมาผลิตในPROCESS FORM เหล็กมีการติดตัวกลับ ทำให้ไม่ได้ชิ้นงานตามรูปร่างที่ต้องการ (ตรวจสอบโดยการใช้ CHECK GAUGE)

3.4.2 การวิเคราะห์หาสาเหตุของทรัพยากรการผลิต และแนวทางการแก้ไข

จากลักษณะการเกิดความสูญเสียทั้งหมดที่กล่าวมาตามตารางที่ 3.8, 3.9, 3.10 และ 3.11 สามารถระบุสาเหตุของความสูญเสีย โดยนำทรัพยากรในการผลิตที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาเหตุสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาของคนงาน (Man) ทำให้เกิดทำให้เกิดสาเหตุความสูญเสียดังนี้
 - 1.1 คนงานมีความสามารถในการทำงานไม่เท่ากัน
 - 1.2 คนงานขาดความเอาใจใส่ในการทำงาน
 - 1.3 คนงานสะเพร่า
 - 1.4 คนงานไม่ระมัดระวังในการทำงาน
 - 1.5 คนงานใช้อุปกรณ์ผิดขนาด
 - 1.6 คนงานไม่ทำตามขั้นตอน

2. ปัญหาของเครื่องจักรและอุปกรณ์ (Machine and equipment) ความเสียหายเกิดจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นความเสียหายที่เกิดจาก เครื่องมือ (Tool) , อุปกรณ์(Equipment) และ เครื่องจักร (Machine) ซึ่งปัญหานั้นประกอบด้วย

- 2.1 เครื่องมือ (Tool) , อุปกรณ์(Equipment) และ เครื่องจักร (Machine) ไม่อยู่ในสภาพที่ดี
- 2.2 เครื่องมือ (Tool) , อุปกรณ์(Equipment) และ เครื่องจักร (Machine) มีความสามารถไม่เพียงพอ

3. ปัญหาของวัตถุดิบ (Material) วัตถุดิบ ในที่นี้ คือ เหล็ก ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากเหล็ก คือ เหล็ก เมื่อมีการจัดเก็บที่ไม่ดี หรืออยู่ในสถานที่เก็บที่ไม่เหมาะสม เช่น เป็นบริเวณที่เปียกชื้น หรือ อาคารจัดเก็บอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรม ก็จะทำให้ เหล็กเกิดสนิมได้ง่าย ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ในสายการผลิตไม่ได้ หรือได้น้อย และปัญหาอีกอย่างหนึ่ง คือ ผลิตภัณฑ์ ที่ทำการผลิตต้องการความสวยงาม และ ความละเอียด ดังนั้นชิ้นงานที่ผลิตได้จะต้องสวยงาม แต่ปัญหาที่เกิดจากวัตถุดิบ ที่เป็นเหล็ก คือ เหล็กเป็นรอย ทำให้ต้องคัดเหล็กทิ้ง สาเหตุของความสูญเสียที่เกิดจากปัญหาวัตถุดิบ ประกอบด้วย

- 3.1 การจัดเก็บ และ สถานที่จัดเก็บไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้วัตถุดิบ คือ เหล็กเกิดสนิม และ สกปรก
- 3.2 การเคลื่อนย้ายขาดประสิทธิภาพ ทำให้เหล็ก เป็นรอย ธรรมชาติของเหล็ก เช่น เหล็กมี SPRING BACK ไม่เท่ากันในแต่ละ LOT

4. ปัญหาที่เกิดจาก วิธีการ (Method) ปัญหาของวิธีการทำงานส่วนใหญ่เป็นผลต่อเนื้องให้ คนงาน (Man) ไม่สามารถทำงานได้ตามคุณภาพที่ต้องการ เนื่องจากวิธีการทำงานที่ถูกต้อง หรือ ชัดเจน ไม่ได้ถูกถ่ายทอดไปยังคนงาน (Man) สาเหตุความสูญเสียที่เกิดจากปัญหาวิธีการทำงาน (Method) ประกอบด้วย

- 4.1 ขาดขั้นตอนการการตรวจสอบชิ้นงาน หรือ วัตถุดิบ ก่อนเริ่มการผลิต
- 4.2 ขาดมาตรฐานในการตรวจสอบในแต่ละขั้นตอน
- 4.3 การตรวจสอบที่มีอยู่ไม่สามารถแยกชิ้นงานที่มีปัญหาออกมาได้
- 4.4 การเบิกจ่ายวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วน ระหว่างทำ
- 4.5 ขาดการควบคุม SUPPLIER
- 4.6 งานผลิตบางงานไม่มีการตรวจสอบ

การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจากคนงาน (MAN)

แนวทางการแก้ไขความสูญเสียเนื่องมาจากคนงาน

การแก้ไขปัญหาความสูญเสียเนื่องมาจากการดำเนินงานของคนงานนั้น สามารถทำได้โดย การให้ความรู้ ความเข้าใจในการทำงานและการสร้างระบบแรงจูงใจที่เหมาะสมความรู้และความเข้าใจในการทำงานเป็นการให้ข้อมูลพื้นฐานในการทำงาน ที่ถูกต้องแก่คนงานทุกคน โดยคนงานจำเป็นที่จะต้องรู้ถึง วิธีการทำงาน ผลิตภัณฑ์ และระบบการตรวจสอบด้วยตัวเองเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน ฝ่ายบริหารในองค์กรควรให้ความสำคัญกับการอบรมพนักงานใหม่ รวมทั้งการอบรมพนักงานเพิ่มเติมในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา และส่งผลให้ความสูญเสียเนื่องมาจากการขาดประสิทธิภาพในการทำงานของคนงานลดลง นอกจากนี้ควรมีการอบรมภายในแล้วยังควรมีการฝึกหัดงานอีกด้วย การฝึกหัดงานนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพนักงานใหม่หรือพนักงานที่มีการเปลี่ยนงาน ควรมีการฝึกหัดงานในช่วงทดลองงานเพื่อให้ความสามารถในการทำงานคงตัว โดยดูจากคุณภาพชิ้นงานที่ผลิตได้มีความคงตัวมากขึ้น และของเสียในกระบวนการผลิตน้อยลงจึงควรจัดให้มีการการฝึกหัดงานทุกครั้งที่มีการรับพนักงานใหม่หรือมีการย้ายงานในองค์กร

การสร้างระบบแรงจูงใจ (MOTIVATE) การสร้างระบบแรงจูงใจเป็นการพัฒนาระบบการให้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ แก่พนักงานในองค์กร การสร้างระบบแรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงานโดยเฉพาะการเปลี่ยนทัศนคติของคนงานที่มีต่อความสูญเสีย อาจจะกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในองค์กรใด ๆ อาจจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยถ้าหากไม่มีระบบแรงจูงใจที่ดีพอเพียงเกิดขึ้น การพัฒนาองค์กรใด ๆ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อความสูญเสียโดยใช้ระบบแรงจูงใจ จำเป็นที่จะต้องให้ผลแตกต่างระหว่างการผลิตในรูปแบบเดิมซึ่งจะทำให้เกิดความสูญเสียขึ้น กับการเปลี่ยนแปลงการทำงานในรูปแบบใหม่ซึ่งจะทำให้ความสูญเสียลดลงผู้ทำงานโดยตระหนักถึงคุณค่าของความสูญเสียที่เกิดขึ้นควรได้รับผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ มากกว่าผู้ที่เลินเล่อทำงานโดยปล่อยปละละเลยถึงความสำคัญ

การให้ความมั่นใจ และ ความมั่นคง ในการทำงานกับบริษัทว่า เมื่อทำงานกับบริษัทนี้แล้ว พนักงานสามารถที่มีจะมั่นใจ และ ความมั่นคง ในหน้าที่การงาน ก็

จะเป็นส่วนทำให้พนักงานมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งมีคนตกงานมาก และคนที่ทำงานก็จะไม่ค่อยเกิดความมั่นใจ และ ความมั่นคง ในหน้าที่การงานที่ตนเองทำอยู่ ก็จะทำให้ไม่อยากจะทำงาน หรือ เกิดความเครียด ประสิทธิภาพในการทำงานก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย

การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจาก เครื่องจักรและอุปกรณ์ (Machine and Equipment)

สาเหตุของความสูญเสียของเครื่องจักรและอุปกรณ์ คือ

1. เครื่องจักรและเครื่องมือเสื่อมคุณภาพ เป็นผลให้ผลิตชิ้นงานไม่ได้คุณภาพตามที่กำหนด ทั้งขนาดและคุณภาพผิว เช่น Jig and Fixture ที่ใช้ในงานเจาะ เมื่อทำการเจาะไปนานๆ จะทำให้เจาะได้ผิดขนาด
2. เครื่องจักรและเครื่องมือขาดการบำรุงรักษา การที่เครื่องจักรและเครื่องมือขาดการบำรุงรักษาทำให้เครื่องจักรและเครื่องมือไม่อยู่ในสภาพที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้ผลิตชิ้นงานไม่ได้ขนาดตามที่ต้องการและคุณภาพที่ต้องการ เช่น ดอกสว่านสึก, ใบเลื่อยไม่คม ตัดแล้วทำให้ขอบชิ้นงานเป็น เลี้ยน การใช้งานเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพในการผลิตชิ้นงานนั้นนอกจากจะทำให้เกิดชิ้นงานเสียหายแล้ว ยังทำให้เกิดชิ้นงานไม่ได้คุณภาพเป็นที่ยอมรับ ทำให้ต้องมีการซ่อมแซมทำให้เกิดเวลาสูญเสียในการผลิตอีกด้วย

แนวทางแก้ไขความสูญเสียเนื่องมาจากเครื่องจักรและอุปกรณ์

จากการศึกษาพบว่าการทำงานในโรงงานตัวอย่างนั้นมีเพียงงานอยู่ไม่กี่ชนิดที่คนงานสามารถทำงานได้โดยปราศจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ การทำงานร่วมกันระหว่างคนงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์นั้น เป็นระบบการทำงานที่เรียกว่า Man – Machine System เป็นระบบการทำงานที่สัมพันธ์กันระหว่าง คนงานและเครื่องจักร, อุปกรณ์ในการผลิต ความสูญเสียที่เกิดขึ้นนั้น มักเกิดจากการที่เครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่มีประสิทธิภาพสมบูรณ์ขณะที่ทำการผลิต จึงส่งผลกระทบต่อชิ้นงานและเวลาที่ใช้ในกระบวนการผลิต แนวทางการแก้ไขนั้นจำเป็นต้องระบบการบำรุงรักษา เพื่อให้เครื่องจักรและเครื่องมือส่วนใหญ่มีความพร้อมที่ผลิตในประสิทธิภาพ

สมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องสร้างระบบข้อมูลในการบำรุงรักษา โดยเน้นความสำคัญของการถ่ายโอนข้อมูล ระหว่างผู้ออกแบบ วางแผนและควบคุมกระบวนการบำรุงรักษา กับพนักงานผู้ปฏิบัติการระบบการรายงานผลการบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรจะมีการรายงานที่ครบถ้วน และทันต่อเวลาที่กำหนดในหมายกำหนดการบำรุงรักษา อีกทั้งยังต้องเป็นข้อมูลที่มีความเชื่อถือสูงเนื่องจาก พนักงานปฏิบัติงานจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิตอยู่ตลอดเวลา การออกแบบการรายงานในระบบบำรุงรักษานั้นควรจะต้องมีการวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องรวมถึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในการรายงานทั้งสรุปผลการดำเนินงานให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ เพื่อให้ได้ถึงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ต้องการและน่าเชื่อถือ ผลที่ได้รับในแต่ละครั้งของปัญหาสาเหตุขัดข้องของการบำรุงรักษา รวมทั้งรายงานผลการปรับปรุงการดำเนินงานในแต่ละวันจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความผิดพลาดในอดีตที่เกิดขึ้นจำเป็นที่จะต้องนำมาหาสาเหตุเพื่อปรับปรุงหาแนวทางป้องกันความชำรุดทรุดโทรมรวมทั้งการหยุดงานในสาเหตุต่างๆ ของเครื่องจักรในแต่ละสถานีการทำงาน

การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจาก วัสดุดิบ (Material)

สาเหตุของความสูญเสียของวัสดุดิบ คือ

1. คุณสมบัติของเหล็ก ที่ไม่สามารถรองรับ SPEC ของชิ้นงานได้ เช่น SPRING BAC ของเหล็กไม่เท่ากันในแต่ละ LOT
2. การจัดเก็บไม่สามารถที่จะป้องกัน ฝุ่น ความชื้นในอากาศ รวมถึงสิ่ง สกปรกปนเปื้อนอื่นๆ ทำให้เหล็กที่เป็นวัสดุดิบเกิดสนิมได้ง่าย
3. การเคลื่อนย้ายทำให้ชิ้นงานบางส่วนเกิดรอยขีดขูดเสียหาย

แนวทางแก้ไขความสูญเสียเนื่องมาจากวัสดุดิบ

จากการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัสดุดิบพบว่า ปัญหาความสูญเสียเนื่องจากวัสดุดิบนั้นเป็นปัญหาที่เกิดจากธรรมชาติของตัววัสดุดิบเอง เป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขหรือปรับปรุง การแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวข้องเนื่องมาจากวัสดุดิบนั้นอาจทำได้โดย

- 1) ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บ การเก็บสินค้าในคลังสินค้าปัจจุบันเป็นการเก็บในที่โปร่ง อากาศถ่ายเทได้ ดังนั้นฝุ่นละอองปนเปื้อนในอากาศ รวมทั้งความชื้นในอากาศมีส่วนสำคัญในการทำให้เกิดสนิม อันส่งผลทำให้เกิดของเสียในกระบวนการผลิตได้ ดังนั้นการจัดเก็บ ควรจะมีการเก็บวัตถุดิบและชิ้นงานกิ่งสำเร็จในสถานที่ ที่ไม่ได้สัมผัสกับฝุ่นละอองโดยตรงและไม่ควรเป็นสถานที่ที่มีความชื้นในอากาศสูงเกินไป และ ควรที่จะมีป้ายบ่งชี้ ชนิด และ ประเภทของเหล็กที่ทำการจัดเก็บ อย่างชัดเจน และ ครบถ้วน
- 2) การตรวจสอบวัตถุดิบเป็นกระบวนการ ที่ป้องกันวัสดุชิ้นงานที่ไม่มีคุณภาพเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อไม่ให้วัตถุดิบเหล่านี้ถูกนำไปผลิต ภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียขึ้นในกระบวนการผลิตอันเนื่องมาจากวัตถุดิบ

การวิเคราะห์สาเหตุปัญหาเนื่องมาจาก วิธีการทำงาน (Method)

สาเหตุของความสูญเสียของวิธีการทำงาน คือ

- 1) วิธีการทำงานขาดมาตรฐานในการทำงานของแต่ละชิ้นงาน ในแต่ละขั้นตอนการผลิต ทำให้พนักงานงานไม่มีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ถูกวิธี และ ถูกขั้นตอนการทำงาน
- 2) วิธีการทำงานที่ทำให้เกิดงานส่วนเกิน เป็นวิธีการทำงานที่ทำให้เกิดเวลาสูญเสียขึ้นโดยไม่ได้ผลผลิตเนื่องจากสาเหตุต่างๆ ทำให้เกิดการผลิตรวดปราศจากผลผลิต เช่น วิธีการทำงานที่ยากลำบาก วิธีการทำงานที่มีการเคลื่อนที่ของชิ้นงานมากเกินไป
- 3) วิธีการทำงานขาดการควบคุม วิธีการทำงานที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ขาดการกำหนดเป็นขั้นตอนชัดเจน ขาดการสอนงานและฝึกปฏิบัติให้คนงานทำตามวิธีการทำงานนั้นๆจึงมีผลทำให้ คนงานทำงานในขั้นตอนการทำงานเดียวกันแต่วิธีการทำงานที่แตกต่างกันมาตรฐานในการทำงานจึงต่างกันทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพแตกต่างกัน

แนวทางแก้ไขความสูญเสียเนื่องมาจากวิธีการทำงาน

ความสูญเสียอันเนื่องมาจากวิธีการทำงานเป็นความสูญเสียที่ บางครั้งคนงานไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าทำความสูญเสียให้เกิดขึ้นในองค์กร วิธีการทำงานหลายๆ อย่างเกิดมาจากประสบการณ์ของคนในองค์กรสืบทอดกันมา โดยไม่ทราบมาก่อนว่าขั้นตอนการทำงานดังที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันสร้าง ความสูญเสียให้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด แนวทางในการแก้ไขนั้นสามารถทำได้โดย

1. จัดทำมาตรฐานในการทำงาน เพื่อให้พนักงานมีแนวการทำงาน และสามารถทำงานได้ถูกต้องตามวิธี

ข้อมูลของของเสียที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เข้าไปทำการศึกษา และวิเคราะห์ แสดงได้ดังตาราง ที่

3.10

ตารางที่ 3.10 ตารางแสดงยอดของเสียของชิ้นงานตัวอย่างในเดือนธันวาคม พ.ศ 2541

DEFECT PARTS (DECEMBER 2541)

Item	Product name	Defect																									Total	% NG
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y		
1	BRACKET RADIO	102	35	58	80							29	18				23			66	42	60		18	9		540	18.00
2	BRACKET MUD COVER	9	16	115	27	37	66		54					109	58		33	9	42							18	593	19.77
3	BRACKET FRT S/BELT	42	32	79	39							49	109	45												26	421	14.03
4	BRACKET LOWER AIR	73	109	79		2	18						7					9	8							19	324	10.80
A = BLANK เสีย		E = BEND เสีย		I = เป็นสนิม		M = ไม่ได้ขนาด		Q = ตีบเสีย		U = โฟมผิดข้าง																		
B = PIERCE เสีย		F = TRIM เสีย		J = เป็นเสี้ยน		N = ชิ้นส่วนแตก		R = เกลียวติด		V = เหล็กผิด SPEC																		
C = FORM เสีย		G = NOTCH เสีย		K = บิดงอ		O = ชิ้นส่วนเป็นรอย		S = SPOT เสีย		W = ชุบแข็งไม่ดี																		
D = SHEARE เสีย		H = CUT เสีย		L = รุเอียง		P = กาวไม่ติด		T = ประกอบผิดข้าง		X = ชุบ PVC ไม่ดี																		
										Y = ชุบสีไม่ดี																		